

Dr Ignatas Stankus

Bell Telephone Dickinson 8757 w.
Dėl daktariškos rodos gallma atsišaukti
pas Dr. Ign. Stanku per telefono ar laiš-
ku ir iš kitų šeitų, taipgi Kanados.

— Vienatinis tikras daktaras-lietuvis Philadelphijoj —

Jis yra pabaigę augščiausius ir jau paskutinius daktariškus mokslius. Buvo
miestavu daktaru mieste Indianapolis. Mokėsi ir praktikavojo *The New York
Post Graduate Medical School and Hospital*. Visi jo paliudijimai išstatyti yra
ofise, kur kiekvienas a siankęs gali juos myty.

Dabar įrengė savo lociną ligonibutį Philadelphijoj ir tame paciame name
padirbo puikią medikaliską kliniku su laboratorija, elektriškas mašinas ir ap-
tieska su geriausiomis gyduojamais. Cia visi ligoniai atranda teisingą pagelbą, iš-
sigydę ir palieka sveiki. Štai ka liudija patys ligoniai:

„Nuo visokių spuogų ir išbėrimų, ant veido ir kaklo ir viso kūno. taipogi
nuo kitų odos ir kraujų ligų, nera geresnio daktaro, kaip Dr. I. Stankus.
Daug daktarų atlankiau, bet nei vienas negalėjo išgydyti.“ Taip kalba Jos.
Švilpa, 1011 Carlton St. Philadelphia, Pa.

„Šiuomis vieši iš iškiu sa-
vo širdinga padėkā Dr. Stan-
kus už išgydymą nervų ligu
ir sugražinimą vyriškumo,
kuriu kiti daktarai atsisakė
išgydyti. I visiemis su slap-
tomis ligomis patarai kreip-
tis pas dr. Ig. Stanku, o ne-
pasigailesite savo žygio.
A. Zmudzen, Salem, Mass

A. Zmudzen, Salem, Mass 57 Pingree St. Dr. Ig. Stankus. 1325 S. Front St., Phila

John Akuotaitis, Montreal, Que. Canada, rašo: „Meilutis gydytojau —
Šeštą dieną, kaip gavau nuo Tamstos liekarstas ir vartotoju sulyg užrašo, jau
negaliu atsidėkoti Tamstai iš džiaugsmo da kit pusę liekarstu sunaudojau bet
jau visas sustiprėjau ir b igiu gyti. Daugiau neturiu ką rašyti: nes jau ne-
reikalu daktariškos pagelbos. Ta iki liga, kuri taip daug prikankino
mane ir kuriu kiti daktarai laikė už neįgydočia, dabar jau baigia gyti. Ačiū
Tamstoms už pigų ir greitą išgydymą.“

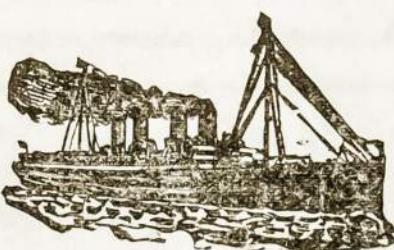
Išgydau pasekmungai ir ant visados nuo:

reumatizmo, skaudėjima šonų, sanarių kaulų, strėnų, koju, pečių, nuo
visokių kraujo ligų užkrečiamu lūtisku ligų, triperi, šankerų sifili, užk elėjim-
a ir nedidžiai vidurių, išbėrimų, niežėjimų ir augimų ant veido ir kūno vi-
sokių spuogų, dederinių ir slinkimų plauku, galvos skaudėma, širdies, inkstu,
kepenų ir plaučių ligas, visokias nervų ligas, neuralgiją, drebėjimą, sana-
riu, greitą s. pykimą, negalėjimą miegot ir išgastį, greitą pailsimą, sunkų
kvėp. vīma, persalmimo sloganas ir nusilpnėjimą sveikatos, visokias moterų ligas
skausmingų ir nelegulerišk mēnesinių tekėjimų ir gumbo. Išgydau su ope-
cija ruptura, apenditis, vėži, skilvye augančius akmenis visokius skadulius,
guzus (tumors), kepenų, inkstu ir pūslės. Darau operacijas ant gyslių kaulų
nervų, smegnų, moterų ir vyrių gimdančių organų, pritrauktas kojas ir ran-
kas atsaisa ir padara sveikas. Taip gi d. ro operacijas ant nosies, akių ir
go k. es.

Dr Ignatius Stankus, M. D. 1220 So. Broad Street,
Philadelphia, Pa.

Ofiso valandos: nuo 9 iki 12, nuo 2 iki 4, ir nuo 6 iki 8 vakare.
Šventadieniais nuo 1 iki 5 po piet.

**M. Rosenbaum,
SENIASIA
Lietuviška Banka
Philadelphijoje, Pa.**

Parduoda laivakortes ant geriausią linijų laivų.

Išmaino pinigus ir išsiunčia po gvarancija į visas ša-
lis sveto. Atlieka tą greitai, atvangiai ir pigiai.

Agentūra geležinkelį tikiety.

Parduodame geležinkelį tikietus į visas miestus Jungtinė Valstijų.

605 So. 3-rd st. Philadelphia, Pa.

KOVOS Agentai.

K DEMIKIS, 41 New Empire st., Wilkes Barre, Pa.
A.L.REIKAS 4547 Cambridge st., Philadelphia, Pa. Frankford.
A. J. NERIS Box 195 Easton, Pa

FIVE BROTHERS'

Pipe Smoking

TOBACCO

Rūkytojams pypkių geriausias vartoti pjaustytas ta-
bakas «Five Brothers» galima gauti pirkt kiekvieno
krautuvėj.

5 ir 10 centu pakelis.

The American Tobacco Co.

Dr. KOLER, LIETUVIS GYDYTOJAS

Yra tai vienatinis gydytojas Pittsburgh, diplomuotas Varšavoj,
kuris turi suvirš 15 metų išbandymo gydyme visokių ligų. Iš-
gydo visokias ligas, nepaisant iš kokios priežasties paeina, kai-
po tai: Naktinius Trotijimus Sėklas, Syfilio, Triperio, Vyriškos
pajiegos, taipgi gydo Savvališkas ligas. Jojo specijališkumas
yra gydymas užsenęjusių ligas Nervų, Reumatizmo, Plauči
uždegimo, Nupuolės silpnybės ir Kraujo nubėgimą. Užsenęju-
slas ligas kad ir nuo tėvų paeinančias. Per laiškus negydau.

Dr KOLER 638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.
Adinos: nuo 9 iki 5 vakare. Nedėlio nuo 9 iki 4 pp.

„Atlikts kriukis!“

Savo pirmajį (5 metų) jubilėjų „Dilgėlės“ atliko ir jau vadinas pilna
suaugusios, ir gali eit ristyn su „rimtaisiais ir didžiaisiais“ laikra-
čiais: boikotą nebijo, jieems atlikts kriukis. Kas gi bijotu jas skaityt?
Gal tik ne žmogus, ar koks pirmeivis su skersom kulnim! :: :: ::

„Dilgėlės“ per metus eina už \$1.00 per visą žemę
ir visus vandenis kas dvi savaiti. :: :: ::

ADRESAS: Baltrušaitis Bros. 2400 Fifth Ave. :: Pittsburg, Pa.

VOKIETIJOS SOCIJAL-DEMOKRATIJOS KONGRESAS.

NUO 10 tos iki 17 tai rugėjo š.m. mieste Jenoje atsibuvė Vokietijos Socijal-Demokratų partijos kongresas. Jame dalyvavo 400 igaliotų atstovų; apart jų da buvo suvirš 200 svečių.

Vokietijos Soc.-D. kongresai, pagal savo svarbą darbininkų gyvenime ir socijalistiskame judėjime, užima pirmą vietą po tarptautiskais socialistų kongresais. Kaip Vokietijos Soc.-D. kongresas nutaria, tą priima už partijos taktiką netik Vokietijos S.-D. partija, bet dažnai ir kitų šalių socialistų partijos.

Jenos kongrese buvo apkalbama daug svarbių klausimų, bet aš čion paminėsiu tiktais apie porą.

Pirmas klausimas, kuris apeina netik Vokietijos darbininkus, bet ir visavietinę darbininkų klasą, buvo klausimas karės tarp Vokietijos ir Francijos. Tame klausime skaitė kongrese referata pläciai pasauliui pažįstamas Vokietijos Soc.-D.-jos vadovas Augustas Bebelis.

Trumpai paėmus, Bebelio referato turinis yra sekantis: Dažtinių gręšiančiosios karės tarp Vokietijos ir Francijos priežastis yra kolonijų politika (valdžios stengimasis igyti sau žemės plotus tolimesnei ir svetimose šalyse). Šios gadynės kolonijų politika nuo pat savo pradžios XVI šimtmetyje visada buvo rašoma krauju ir visa ji yra vien tik *prasikaltimų eilė*. Per tą laiką šimtais tautų tapo sunaikinta ir šimtais tukstančių kareivių nužudyta, užkariaujant ir apgintant ias. Nauda iš viso to tikta kapitalistams, kurie naujai užkariautose šalyse parduoda savo tavorus. Visą sunkenybę gi neša darbininkų klasa, kuri sumoka visus mokesčius ir siunčia savo sunus, kaip kareivius, užkariavimui naujų kolonijų, kurios ir yra nuperkamos darbininkų klasos uždirbtu turtu ir jų kraju ir kunu. Dabar Vokietija, kuri užsiima kolonijos politika, pradedant nuo 80 metų praeito šimtmecio, nori sau igyti Moroko, jei ne visą, tai nors dalį už tai, kad kapitalistams, rodosi, išeitų ten geras biznis. Patriotiškiejie laikraščiai šaukė, kad Vokietija, budama tokia galinga, neturi jokių tarybų daryti, bet pajiega, kardu ir dinamitu Moroko paimti, nes tam Vokietija užlaiko armiją ir laivyną. O jei tokia karė tarp Vokietijos ir Francijos iškiltų, tai ji butų balsiatsia iš visų, kokias tik istorija pažista. Pasekmiai pragištumas butų neaprašomas, žmonių žutų šimtais tukstančių ir žymi dalis liudies butų priversta badanti, nes pramonija ir prekyba pakrikštė.

Radosi, žinoma, ir priešingų nuomonių. Taip vadinamieji dešinieji socialistai nurodė, kad reikia paremti valdžią, kuomet gręsia šalies prekybal pavoju, nes, kuomet šalies prekybai einasi blogai, tuomet ir pramonija nyksta, o jai nykstant ir darbininkų klasa turinti nukentėti, todėl, tokiamate atvėjyje esą reikalinga valdžia paremti. Vienok šitos nuomonės palaikytojų buvo labai mažai.

Vienbalsliai tapo priimta A. Bebelio paduota rezolucija, kuri nurodo, kad karės tikroji priežastis yra kapitalistų klasos godumas ir kad karės kurstytojais yra daugiusia pati kapitalistų klasa ir karumenės viršininkai, kurių amatas yra karė ir kurie geidžia sau paaugštinimą. Todėl kongresas visai pasmerkia tokią Vok. valdžios politiką ir kviečia Vok. proletarijatą, idant jis visomis pajegomis priešintusi karės iškilimui, ir reikalauja, kad valdžia sušauktų Reichstagą (parlamentą), idant tauta galėtų žinoti, kas veikia į tame klausime, o ne šimyninkautų vien pati valdžia. Kaip jau minėjome, toji Bebelio rezolucija tapo priimta vienbalsliai. Tas liudija, kokis didelis solidariskumas viešpatauja tarp Vokietijos socijal-demokratų. Parodo, kaip mažuma pasiduoda inteligentiš-

kam didžiumas norui.

Antras klausimas buvo tai ateiinantieji rinkimai į parlamentą. Vokietijos parlamentas, nežiurint visų aprubežiavimų, yra visgi tikru Vokietijos gaspadorium. Apkalbant šalies reikalus, ten, kaip veidrodyje, atspindi įvairių luomų nuomonės, kliatiniai interesai, kurie gyvenime tankiai yra neaiški. Ten dvarponial reakcijonieriai prieš kiekvieną demokratiškesni sumanymą griežia dantis, idant apginti savo reikalus ir palaikyti amžinai savo plačiuosius žemės plotus. Ten kapitalistai liberališkaja migla bando užtemdyti darbininkams akis, kad jie nematyti, kaip liberalai priesinasi darbininkų buvio pagerinimui. Ten katalikų ilgaskvernai laimina konservatus-dvarponius ir liberalus-kapitalistus juju misijoje darbininkų klasos išnaudojimui. Socijal-Demokratų partija yra tik vienintelė partija, kuri drąsiai parodo tos «traicēs» juodus darbus. Reichstago veikimą sekā visa šalis ir ten tartas žodis praskamba po visą šalį.

Soc.-D. partija yra labai liaudies guodojama ir ji kas rinkimai vis daugiau ir daugiau balsų gauna. 1903 m. rinkimuose ji gavo 3,008,000 balsų ir išrinko 81 atstovą. Buržuazija, permačiusi tokį s.-d. pasiekimą, pasirūpino visomis pajiegomis užsmaugti tą «raudonąjį pavoju» ir 1907 m. rinkimuose visos buržužiškos partijos, kur tik nebuvó užsitikėjusios, kad jos išloš, kaip pavienės, susijungė ir tokiu būdu socijal-demokratai nustojo 39 mandatus parlamente, nes jų išrinko tiktais 43 atstovus, nors balsų gavo ir daugiau, negu pirmesniuose rinkimuose, t.y. 3,258,968. Bet užtai pastaraisiais metais, laike perrinkimo atstovų, socialistai veik visur daugiau balsų gavo, negu sudėjus visų priešingų partijų gautus balsus.

Dabar jau partija išanksto rengiasi ir apkalbėjo būdus, kokių laikyties laike agitacijos. Priimtoji rezoliucija tame klausime padavadija vesti masinę agitaciją per susirinkimus ir spaudą; laike rinkimų laikyties atskirai nuo visų kitų partijų; laike perrinkimų, kur matoma, kad nebūs galima išlaimeti vieniems, susidėti su liberalais, jei jų kandidatas išpilda viešai ir dokumentališkai tam tikrą priądą, kad neis prieš darbininkų klasos reikalus; jeigu kuriis to nepriądėtų, tai tokį nerečtai. Darbas energiškai pradedama.

Nemažai vėjo gavo ir partijos Centro Komitetas (Parteivors-tand), kad jis buvo neužtektinai rangus rengime protesto prieš gręšiančią karę. Tas liudija, kad pati minia yra inteligenčiška ir suprantanti, kur stovi, nes, nesulaukus C.K. paraginimo, pati pradėjo rengti protesto demonstracijas. Viskas tas liudija apie partijos tvirtumą. Čion netik C.K. vadovauja, bet jam praziopsant ir pati partija duoda sveiką iniciatyvą, iš kurios da daug-daug ir vadovai pasimokinia.

L.F. d' M.-R.

ANTROJI PUSE KLAUSIMO.

LABAI dažnai pasitaiko, kad paviršius kokio-nors daikto pasirodo mums labai puikiu ir mės, nežurėdami, kad kartais gali jis buti nenaudingas ir net blėdingas, užmiršę savo kasdieninį darbą ir palikę jį savam likimui, skubinamės prie to puikiojo daikto. Ir neretai taigi puikumą ir naudingumą matome tiktais per įsiavazdinimą ar per kitų įvaizdinimą; ištikrujų gi jis esti toli-gražu netoks, kaip matosi.

Beveik tas-pats šiandien yra pas mus, Sajungoje, — tai klausimas pašalpinės organizacijos. Jis buvo pakeltas da prieš VI tajų susivažiavimą, buvo svarstytas per susivažiavimą ir apie jį rašoma Kovos dabar. Ir tam klausimui priduota spalva labai puiki; niekas arba labai mažai kas tebando atversti jojo antrają pusę. Kaip kožnas tvirtai stovintis ant kovos klasų pamatų socialistas i tą klausimą atkreipia mažai atidos, taip ir aš nebandžiau ką-nors sakyti. Bet šiandien, matydamas, kad nekurie bando susišelpimo

klausimui duot roļę žmonijos išganytojo, netik laikau reikalingu tart keliatą žodžiu, bet ir privalau tai daryt.

Čion mintyje turiu drg. Purvio straipsnį «Pašalpinės Organizacijos klausime», tilpusi Kovos N39. Čion autorius, norėdamas prirodyt tos organizacijos reikalingumą, perdaug ją nuidealizavo ir vietomis net užmiršo priimtają socialistų taktiką.

Nebandysiu keliaut į feudalizmo laikus, kad prirodyt, kas buvo iniciatoriais (užmanytas) savišalpos klausimo. Tik meskim žvilgį į šių dienų surėdymą ir pamatysime, kas tveria pašalpines organizacijas, kam josios reikalingos ir ką jos sušelpia.

Pašalpinės organizacijos yra tvirčiausiu ramsčiu kapitalistiškojo surėdymo. O kadangi jos tą surėdymą palaiko, tą kiekvienas suprasime, kad juju iniciatoriais ir rėmėjais yra kapitalistai. Sušelpia gi jos vien tik pseudo-daktarus, pseudo-advokatus, graborius, kunigus ir taip vad. dykaduonių kliašą. Pačiam gi vargsui-darbininkui tankiausiai tik mirus tenka pasidžiaugti, kaip jo išėdinių dalijasi jo posmertinę, arba, kitaip pasakius, darbininkui netenka laiko save susišelpti. Iš to atžvilgio net atžagareiviskiausioji dvasiškija pašalpines organizacijas organizuoja ir palaiko.

Čion autorius kritikuojamo straipsnio ir daugelis kitų socialistų man prirodyt kitų tautų socialistų sutvertas paš. organizacijas ir net puikiai gyvuojančias. Gerai. Vienok ir tai aš busiu toks atkaklus ir tvirtinsiu, kad kapitalistai jas organizuoja, o tie socialistai, kurių organizuoja panašias organizacijas, padaro naują plyną i sienu kapitalistiškojo surėdymo, o išrauna ją iš socialistų muravojamos tvirtovės.

Tam mano tvirtinimui yra daug pamatų.

Neabejoju, kad pavyzdžiu prirodyt man Amerikoje tvirtai susiorganizavusi «Workingmen's Circle». Prirodyt, kad jis stovi ant kovos kliašų pamatų, prigelbsti grąžaut kapitalistiškąją tvarką, ir, sykiu, sušelpia ekonomiškal savo narius.

Pasakysiu, kad viskas tas labai abejotina. Sykiu privesiu čia apsireiškimus, kad nors ir geriausiai stovinčios paš. organizacijos neatlieka pilnai savo užduoties, ir tikriems kovotojams už pagerinimą darbininkų buvio yra graužais ant kelio.

Nors ir geriausiai butų susiorganizavusios paš. organizacijos, visgi jos negali aprępti visų darbininkų. Ir štai dėlko: Didžiuma darbininkų, pav., uždirba po \$9 savaitėj; pragyvenimas gl jų šeimynai kaštuoja \$12. Kas juos gali sušelpti, jeigu jie negali prigulėti prie paš. organizacijos? Kad jie negali nlekur prigulėti, mēs tą aiškiai matom, nes matom, kad kas savaitė jų kišenius apturi 3 dolerius deficitu (nedatekliaus). Sakau, tokį darbininkų yra didžiuma, nes gyvenimo sąlygos buvo mane priverė suktis tarpe žemosios kliasos darbininkų ir aiškiai pamatyti, kaip tie darbininkai priversti pridengt mlnētą deficitą, badaudami, šalti kësdami ir pusplikiai budami. Kame gi jiems išeiga? Ar juos apręps pašalpinės organizacijos? Ne, nes jie neturi pinigų. Tie pinigai, kuriais jie užsimokėtų nedatekliaus ir su kurių pagelba galėtų prigulėti prie paš. organizacijos, lieka pas kapitalistų-darbdavį. Jau čia mēs matome, kad darbininkų luoma pasidalija į dvi kategorijas (skyrius): turinčių ir neturinčių; taipgi matome, kad vienai darbininkų kategorijai paš. organizacijos jokios pašalpos neduoda.

Toliaus. Palankime vien tik tuos, kurie gali prigulėti į paš. organizacijas, ir daleiskim, kad darbininkui, prigulėjusiam ir įmo kėjusiam per 10 metų po 12 dol. į metus, fabrikoje nulaūžia kojų. Jis išserga vieną mėnesį, kol jam apgydo nupjautą koją ir kada jis jau nebegali rokuoti sergančiu. Per gulėjimo laiką jis apturi po 10 dol. į savaitę, viso 40 dol., t.y. trečdalį visų pinigų, kuriuos jis yra įmokėjęs į organizaciją; ant toliaus jam nebemoka, nes jis ne serga, vienok jis į darbą jau negal eiti, nes fabrikoje reikalauja tik sveikų žmonių, su abiem kojomis ir rankoms. Klausimas: Ar tas žmogus likosi sušelptas?

Ne ir da syki ne!

Kiekvienam aišku, kad jis tris sykius geriau butų susišelpęs pats save, jeigu tuos pinigus butų sau į kišeniu išidėjęs. Tikroji gi priežastis sužeidimo ir kas sužestaijai turi suselpti, visai užmiršta. Užmiršta užtai, kad yra sutvertos «suselpimui» organizacijos! Kas pasakys žmogeliui, kad jis dirba kapitalistui ir kad jis turi reikalaut ten pašalpos, kur jি sužeidē?

Ir čia, neabejoju, drg. Purvis ir panašiai mananti pasakys, kad tam tikslui, tam nurodymui yra susitvėrusios socialistų partijos, kurių programe yra pasakyta, jog negalintiem dirbtis bus duota visuomeniška (valdžios) priežiura, kad soc. valdžia rupinsis įrengt tokias fabrikas, kur darbininkai nebus sužeidžiami, tik lai, balsuoja darbininkai už soc. partijos kandidatus.

Pagal tą reikia suprasti, kad socialistas visus darbininkus aprępia, ir jo programa užtikrina darbininkų buvį iš visų pusų. Vienok drg. Purvis mano, kad pagerinimui darbininkų buvio reikalinga sutvert pašalpinę organizaciją, kuri turi aprupint darbininkus ekonomiškai ir išaukliet kovotojus ant politiškos kovos lauko. Kitaip pasakius, tada tik tikrai mēs busime tvirti ant politiškos lauko, kada susišelpsim ligote ir «gausima» gerą posmertinę! Bet čia mēs matome, kad tie du tvirtinimai užkliliuva už viens kito ir kad tik viens tegali buti išėjimas dėl darbininkų.

Aš jau nurodžiau, kad darbininkų kišenius beveik visada tuščias, tuščias iš tos priežasties, kad šiandieninis kapitalistiškas surėdymas yra iškraustęs viską. Vienok randasi tokie idealistai, kurių randa galimu iš tuščio pripilti pilną, ir tai ant tiek pilną, kad net butų galima pagerinti darbininkų buvį. Keista! Nėra pasaulioje tokio matematiko, kuris priskaityt iš nieko milijonus.

Jeigu socialistiška valdžia yra galėje sutvarstyti fabrikas ir darbavietes, tai kam da tvert pašalpinę organizaciją? Pagal autorius išvedimą: sutverkim politišką partiją, kad pagerinti darbininkų padėjimą ir sutverkim pašalpinę organizaciją, kad galėtume pagerinti politiškosios partijos padėjimą, kad pirm, negu įvyks socialistiškas surėdymas, butų žmonės aprupinti. Argi čia ne painių autoriaus išvedimai?

Ištikruju gi turi buti: arba nereikalinga socialistų partija, arba pašalpinė organizacija, nes, autoriaus nuomone, abi eina prie darbininkų buvio «pagerinimo». Jeigu jau syki vienas įrankys atlikis darbą, kitas bus neberekalingas. Padalijimas darbo čia negalimas, nes šiame atvėryje atlikėjai jo yra labai skirtingi. Galu da pridurti, kad veikmę pašalpinę organizaciją mēs jau esame mate: jos gyvuoja ir auga kasdien tvirtyn, o sykiu darbininkų padėjimas eina blogyn. Taigi neapsirixsiu pasakydamas, kad pašalpinės organizacijos negali atlikti to, ką žada socialistas.

Bet čia buvo autoriaus apsirikimas. Juk jis tą pripažins, kad socialistiško laikuose nereikės jokių «pašalpių» organizacijų. Socialistas apręps visus visuomenės reikalus. Taigi, ar ne geriaus atiduot visas spēkas įrengimui to įrankio, su kurio pagelba bus atlikta viskas? Darydami priešingai, mēs silpniname savo spēkas, nes tas pačias spēkas pastatome ant dviejų pozicijų, iš kurių viena, kaip prirodžiau, negali išlaikyti nei bulvinės kulkos.

Beje, autorius prirodė pavyzdį, kad, kur kariumenė aprupinta puikiai, ten ir generoli sekasi puikiai. Vienok autoriui nepasisekė net pats pavyzdis, nes pagelbsti autorių sumušti.

Pasaulio kapitalistai užlaiko savo reikalams dvi armijas: darbininkų ir kariumenės; darbininkai uždirba jiems duoną ir suteikia visus patogumus, kokius žmogaus protas gali sumislyti, kariumenė gi kapitalistus apgina nuo darbininkų, kad tie kartais nuo jų neatimtų tųjų patogumų. Kad kariumenė uoliaus tarnautų, nereitai jos užlaikytojai suteikia jai puikesni duonos kąsnį ar drabužį. Ir aš neikiuk nesidiviju, kad ten kariumenė puikiau užsilaiko ir geriau atlieka savo darbą, kažkaip jis geriau užlaikoma. Jā šelpia jos užlaikytojai. Jai nereikia dėti iš savo kišenius paskutinių skatinukų. Suprantama, kad ir aš ir visi socialistai to norėtū, kad ir

antroji (darbi) dirba, t.y. per apibrėžto keli darbininkams t. O jie Autorius sume bendro tar. Reik žinot tą, kad jis eina ra su socialistu tina tik socij

Savišalpo ja kalbama, idėja yra pagi nuo kurio ta kaipo apie pamato ir gri išriš ir tą k

Negaliu u net garsinį t skelbia ne to nandą tik vie listų partiją gnis, nes tuo imonijos.

Tegu ska šalpinės org negaliu prie stato tik tūr re, tik rengé lizmo hydra

Ne aš vi veidrodžio d netik kad neci socialistas. Jos jau traukimo nuo

Tulmose p drg. Atgaja, b Atgajos patėm

•Ex-re

Šakių žodeli, jo mylima kn. socialistus.

Labai nesi nis užkiudo v damas tokiu b tylieti ant jo ui

Atsakyda raiše aplie kn. b y vėliau kitti Jurgelionis

...Kai n pondenoje gis. Prieš (gal pats J nesiu vėlia kad kores

No 41
 u susišelpes
 es. Tikroji
 issai užmirš-
 ganizacijos!
 ad jis turi
 pasakys,
 alstų par-
 dirbtį bus
 ia rupinsis
 ni, tik la-
 rbininkus
 iši pusl.
 buvio rei-
 nt darbi-
 ovos lau-
 nt politi-
 smertinę!
 iens kito
 ada tuš-
 skas su-
 stai, ku-
 ią, kad
 pasau-
 rikas ir
 auto-
 i darbi-
 lėtume
 i įvyks
 čia ne
 partija,
 na prie
 kys at-
 ia ne-
 Galiu
 esame
 kų pa-
 pašal-
 s, kad
 . So-
 eriaus
 a bus
 ečias,
 riena,
 upin-
 nepa-
 dar-
 uote-
 ariu-
 to jū
 nere-
 buži.
 ko ir
 a jos
 kati-
 d ir

antroji (darbininkų) armija butų šelpiama per tuosius, kuriems ji dirba, t. y. per kapitalistus. Bet čia autorius išklydo iš socialistų apibrėžto kelio: jis prirodė pavyzdi ten, kur užlaikytojai šelpia; darbininkams gi jis prirodė šventą pareigą «patiem save susišelpsti». O to jie padaryti negali, nes nedaleidžia ekonomiškas stovis. Autorius sumaišė ekonominę kovą su savišalpos idėja, kuriodvi nieko bendro tarp savęs neturi. Ir užtai taip viskas išėjo išvirkščiai. Reik žinot tą, kad ekonominė kova nėra savišalpos klausimas ir kad ji eina ranka rankon su politiška kova. Ir už tai ji sykiu eina su socialistu, nes ekonominį darbininkų stovį gali pagerinti išimtinai tik *socijalistiškas surėdymas*.

Savišalpos idėja tik tada gali but priimama atidon, kada apie ją kalbama, kaip apie žmoguylstęs (filantropijos) idėją. Ir ta idėja yra pagimdyta buržuazijos: numesti trupinį nelaimingam, nuo kurio tas viskas buvo paimta. Bet kada apie ją kalbama, kaip apie «žmonijos išganymo» įrankį, tad ji netenka po savim pamato ir grūva sykiu su jos skelbėjais. Vienok socialistai yra išriše ir tą klausimą. Jų programa pilnai aprėpia tą.

Negaliu užgincyti to, kad ir nekurie pavieniai socialistai, ir net garsingi teoretikai, skelbia savišalpos idėją. Bet jie, anaipolt, skelbia ne toje prasmėje, kaip kad drg. Purvis. Jie tame mato naudą tik vienutėms, bet toll-gražu ne visai visuomenei. Socija listų partijų gi tikslas (sykiu ir musų Sajungos) yra daug augštėnis, nes tuo tikslu yra pagerinimas ne vienučių buvio, bet *visos žmonijos*.

Tegu skaitytojas nemano, buk aš priešnuosi sutvėrimui pašalpinės organizacijos. Aš tam negaliu priešintis lygiai taip, kaip negaliu priešintis statymui tvirtovės kareivių manevruose, kurią stato tik tam, kad griauti. Vienok, kaip ten, taip čia, naudos nėra, tik rengėjams nuostoliai. Iš viso gi to išeina vien tik kapitalizmo hydrai nauda.

Ne aš vienas tai manau. Yra ir daugiau tokų, kurie mato veidrodžio dvi puses. Jokis socialistas teoretikas ir praktikas, netik kad neduosis rodą prisištēti prie kokili-nors SLA., bet ir tverti «socijalistiškas, ant kliasu kovos pamatum» pašalpines organizacijas. Jos jau netilpsta tarp susipratusių, nes tai yra įrankis atitraukimo nuo tikros kliasu kovos.

A. Atgaja.

Tuluose punktuose redakeja žiuri į dalyką biski kitaip, negu drg. Atgaja, bet palieka pačiam drg. Purviui pasiaiškinti ant drg. Atgajos patemijimu

Red.

«Ex-revoliucijonieriaus» išpažintis.

«Ex revoliucijonierius» Kl. Jurgelionis, atsakydamas drg. J. Šukuiu žodželi, visu savo plunksnos gabumu bando apginti save ir jo mylimą kn. Alšauską, o suminti į purvus visus sajungiečius-socialistus.

Labai nesinori liesti į jūdvių tarpą, bet kadangi Kl. Jurgelionis užkliudo *visus* socialistus, tai budamas vienu iš jų ir nesijaudamas tokiu baisiu esant, kaip kad Jurgelionis perstato, negaliu tylėti ant jo užmetinėjimų.

Atsakydamas Šukui, Jurg. prisipažista, kad jis anuo metu rašęs apie kn. Alšauską, bet tai buvusi jo padaryta didi klaida, ką vėliau kitų atitaisė.

Jurgelionis savo išpažintyj *Liet.* rašo:

...«Ką rašiau, tai rašiau 1906 m. *Naujon Gadyne* korespondencią, užvardytą «Kauno kunigų darbai», su parašu *Jurgis*. Prieš tą korespondenciją gana teisingai buvo protestuota (gal pats Jurgis ir protestavo, ką galima žinoti A. Ž.). Mėnesiu vėliau patiem *Naujosios Gadyne* vedėjams buvo aišku, kad korespondencijoje daug neteisybės pasakyta... O rašiau

aš ją tik todėl, kad to reikė partijai, kurios anuo laiku buvau aklas ir atkaklus tarnas (Na, o dabar atkaklus Olszewskio tarnas. A. Ž.). Rašiau, pats visai tą dalyką netyrinėjės, nieko pats nematęs (jo pabrukta). Man atvažiavus Kaunan, «partijos žmonės», kuriuos pirmu syk temačiau, pripasakojo visokių dalykų, ir, patiš nemokėdami rašyti, reikalavo, kad parašyčiau organan. O tiems žmonėms mano buvo vaikškai, uoliai tikėta. Mano ir visų to laiko revoliucijonierių-inteligentų akyse koks-nors nuskurėlis, pasivadinęs socialistu, buvo tarytum šventenybė, o jo žodžiai tarytum orakulo apsireiškimas. Tai kur nerašysi, jai toks nuskurėlis ką tvirtina...»

Tai tokia Jurgelionio išpažinties credo, kurią parašės ant lakšto giliai atsiduso ir pajuto, kad jau jis nebetas aklas ir atkaklus tarnas partijos; kad jau jis nebeuloliai ir vaikiškai tikintis nuskurėlių-darbininkų žodžiams. Toliau sako:

«Koks tai netikės buvo idealizmas! Anuo laiku vadinta jis «revoliucijos romantizmu» (matomai, pats Jurg. jি taip vadino). Bet romantika buvo kruvina. Nes pagamino «giltines», «ciclikus» ir kitokius niekadėjus.»

Tat buvo Lietuvos. Bet, ant Jurgelionio nelaimės, tas netikės idealizmas persinešė Amerikon ir dabar skleidžia tą didžią niekadėjystę. Jis sako:

«Nes tos revoliucijos pasekmės, jos reakcija, ikišol tebejaunačiama. Ir dar kur — Amerikoje, Kovos ir Keleivio šalininkų tarpe; nes pas juos iki šiol neišgaravę blédingieji garai, iki šiol «eskiriamu piktuo nuo gero, by tik ējus prie savo užbrėžtų tikslų, tikslų, kurių nei patiš nežino».

Jurgelionui dabar jau smagu, pas jį jau išgaravo blédingieji garai, dabar jau jis žmogus, liuosas, protinges, savistoviai galvoja ir dirba-kovoja prieš darbininkų organizaciją — Lietuviai Socijalistų Sajungą Amerikoje. Da Jurgelionis nori kuo-toliausiai bėgti nuo socialistų ir nuo tos apie Kovą susispėtusios bendrijos, nes tai maras, tai žandarų gauja, tai niekadėjų burys, kuriems nerupi teisybė, bet tik melas, melas ir melas.

Ir gerai butų, kad tokie «geradėjai» kur išbėgtų, nes jie savo «savistoviai protingu» veikimu daug ir negerumo padaro. Bet lai atsimena «ex-revoliucijonieriai», kad mēs, socialistai, neteigsimė nuo jų, bet visuomet stosime su jais į kovą ir kovosime iki galui, idant parodžius tų «ex-revoliucijonieriu» ir juos priglaudusiu binių, kunigų ir abelnai darbininkų kliasas prieš kliadas, kovosime su jais, idant parodžius darbininkų kliasai tikrą kelią įgijimui žmogiškų teisių ir laisvės; kovosime tol, kol neišlaimėsim.

Piktinasi Jurgelionis, kad *Kova* buk tai susidėjo su «policijos tarnais» ir gauna nuo jų palindijimus ant kn. Alšausko. Ar tas žmogus (Kutra) dabar yra policijos tarnu, nežinau, bet kad kn. Alšauskas buvo policijos agentas, tai labai aišku ir teisinga. Ir žinomas dalykas, kad tokiu ir dabar da tebéra. Tat logiškai ir išeina, kad: jei kas užtaria dabar už kn. Alšauską — užtaria už policijos-žandarų darbus. Iki šiol «svėčias-nebuvelis» turėjo daugiau užtarėjų, bet dabar jų skaitlius žymiai sumažėjo — liko tik Kl. Jurgelionis uoliausiu jo užtarėju.

Jurgelionis mano, kad jau jis dabar kitokis žmogus, negu kad buvo seniau. Klysta. Kokis buvo, toks ir yra, tik, niekindamas kitus, nemato savo ydų. Tiesa, nepažistu ypatiškai to žmogaus, tik girdėjau, kad jis poetas. Kaipo poetas, žinoma, turi jautrią sielą ir gyvena dienos išpužiai, tat jam ir mažas dalykas tankiai pasirodo dideliu. Jis mato dideliu ir kn. Alšausko darbą. Kn. Alšausko irgi nepažistu, tik ištolo mačiau ir girdėjau Serantone, kaip prakalbą sakė ir aukas rinko; nežinau kas do žmogus, tik man iš Lietuvos rašė ir patare, kad su tuo žmogumi nesusipažinčiau. Ar Jurgelionis kn. Alšauską gerai pažista, irgi nežinau. Bet reikia manyti, jog gerai pažista, kad taip uoliai užtaria.

Dabar pažiurėkime į priežastį, kodėl Jurgelionis, kaip pradėjo

dirbtis pas p. Olszewski, pasidarė kitokiu, negu da taip nesenai buvo, kada buvo vos tik atvažiavęs iš Europos.

Mat, Jurgelionio esama karjeristo.

Šiuo syk Jurg. dirba pas biznieriu, kuri gerai pažistu ir kuriu nemalonis pasidarė Liet. Socijalistų Sajurga — nemalonis todėl, kad p. Olsz. permato paojų iš pusės Sajungos. Tat dabar pri-pasakoja savo šuneliams-tarnams, kad kaip nors pakenkti tai organizacijai. Tie, žinoma, savo principalo turi klausyti — neklau-sysi — išmes. Taip ir daro, klauso. Ką jis pripasakoja, tie sura-šo ir paskelbia viešai. Tą sakau, turėdamas mintyje štai ką:

Buvant man Scrantone, II laikraštininkų susivažiavime, kilo klausimas apie apgarsinimus laikraščiuose. Biznierių tuojuo pradėjo darodinėti (labiausiai Hertmanavičia p. Olszewskio žodžiais), kad, jeigu apgarsinimai bus išmesti iš laikraščių, tai laikraščiai, esantieji pavienių ypatų rankose, turės sustoti ēję, nes be apgarsinimų laikraštis pats per save neapsimoka. O, sako, liks tik organizacijų leidžiami laikraščiai, nes sako: jei bus stoka pinigu, tuojuo organizacijos nariai sumes, ir laikraštis eina. Taigi biznierių jau mato, kad organizacija — tai didžiausias jiems pavoju, užtat, su pagelba klapčiukų-klausiukų, bando surasti būdus, kad pakenkti negeistinoms sau organizacijoms, o ypač LSSajungai.

Tat ir išeina, kad Jurgelionis kaip buvo, taip ir tebéra aklas ir atkaklus tarnas, seniau partijai, dabar savo principalui; se niau jis rašydavo apie dalykus, kurių pats nežinojo, tą patį ir da-bar, matomai, daro. Kaip neteks dabartinio darbo, o gaus kitokios linkmės, tuomet, neabejoju, vėl rašys kitaip. Tikrai taip el-giasi, kaip pridera karjeristui.

Tokiam savo minčių išslžadeti — tai tik nuslspauti. Ar šiaip ar taip, o visgi patarčiau sajungiečiams-chicagiečiams, ypač nese-niai atkeliavusiems iš Lietuvos revoliucionieriams, neperdaug draugauti su tokiaisiais fruktais, kaip Kl. Jurgelionis. Geriau atsa-gesniems buti.

A Žymontas.

Žaibai ant regracio.

Naujenos, kurių šiandien yra pilnas pasauly, neša su savimi ženklus ateinančios audros.

Darbininkų kova su tikslu, kad jiem butų daleista valgyti tą duoną, kurią jie uždirba, — ta kova yra baisiai kankinanti, bet ir auklėjanti.

Instinktas-prijautimas, kuris viešpatauojas minlose juju ant pažiuros beviltiniame, bepagelbiame padėjime, duoda mums di-deles viltis.

Darbininkų pastangos ekonominiame lauke yra išeiti ant straiko ir lošti laukimo žaidimą, vienok alkis nedaleidžia jiems laukti.

Kapitalistas gali laukti.

Jis, turėdamas savo nuosavybėje išdirbystės ir išvažiemento i-rankius, prisisavina darbininkų triuso vaisius, ir jo kontrolę ant tų įrankių ir ant svetimo darbo vaisių saugoja ir apgina valdžia, susidedanti iš tų, kurie tarnauja kapitalistui.

Kitais žodžiais, pavartojant Marx'o pasakymą, «šios dienos valdžios, kapitalistų valdžios, yra tai biznio komitetai, suorganizuoti tam, kad gintų interesus ir «savastį kapitalistų klasas».

Bet neužganėdinti darbininkų reikalai privers darbininkus iš šaukti į kovą galybę kapitalisto agentų: policiją, karlumenę ir teismus, ir tasai iššaukimas įvykdys Marx'o pasakymą, kad pirmas žingsnis socijališkoje revoliucijoje yra pasistatymas darbininkų, kaip valdančiosios klasas.

Tuomet jų reikalai bus sergimi ir jų savastis, «juju triuso vai-siai», bus jiems užtikrinti.

Tas ateina! Tas ateina!

Visas kapitalistų gudravimas, suktumas ir diplomatija nieko jiems nepagelbės.

Beturčiai, darbininkai, išnaudojamiejie, negavusiejie jokių paveldėjystės turų — tai daugelis.

Jie turi spėkų ir, veikdami išvien, sykiu jie sau igys galybę. Judėjimas yra platus, kaip pasaulis.

Kovos pasekmės kabo viršui galvų tuju, kurie išnaudoja, aplėšia ir palieka minias be niekur-nieku.

Augstos prekės neprispaudžia plėšką, bet jos atneša badą aplišiamiems.

Šalyse, kur išsvystė tarp darbininkų protinges klasinės sus-pratimas, nuolatinis proletariato traukimas prie balsavimo skrynelių, traukimas vis didesnėse ir vis augančiose skaitlinėse padaro galimą įvykdyti ramią revoliuciją, bet tai priguli nuo kapitalistų klasos tokiose šalyse.

Bet šalyse, kur šauksmas duonos yra sutinkamas kulkomis ir kardais, pasekmės puls ant plėškų klasos galvų.

Privatiška nuosavybė ant butinų gyvenimui daiktų priešinasi dabartiniam socijališkam, kooperativiškai sutaisytam išdirbystės būdui.

Taigi urmu prie balsavimo skrynelės, ir išrinkite socialistus teisدارius ant pradžios!

Privatiška nuosavybė turi žuti.

Iš Chicago Daily Socialist.

SOCIJALIZMO TRUPINIAI.

Prie užbaigos.

Nevienas šios gadynės palaikytojas mano ir skelbia, buk socijalizmas nėra galima įvykdyti. Priežasčia tokio manymo yra tas, kad daug sykių buvo mēginama įkuntyti socializmą įvairose kolonijose ir visada mēginimai pasibaigė nepasekmingai. Tokius bandymus darė socialistai: R Owen, E.Cabet ir F.Fourier pasekėjai. Jie stengėsi įsteigti draugijas, kuriose butų pritaikoma socijalizmo principai. Tas nepavyko, ir visa eilė tokų bandymų vienas po kitam pasibaigė nepasekmingai. Bet užtat tuos bandytojus vadina utopistais (svajotojais) socialistais. Jie manė, kad socijalizmas galima įvykdyti pagal išanksto žmogaus prote sumanytą planą, kuomet pačios minios to da nesupranta ir nemato reikalo. Utopistai norėjo darbininkų minios, taip sakant, išanksto apdovanojoti socijalizmo surėdymu, įkuntyti tą surėdymą pagal savo išdirbtą planą, bet tas nepavyko, nes minios to da nesuprato, o pagalios tie bandymai kolonijose apėmė labai mažus plotelius. Todėl viskas pasibaigė be pasekmų, ir kitaip negalėjo buti, nes už socijalizmo įvykdymą stovėjo tik tulos vienutės, kurios laikėsi atskirai nuo darbininkų minios.

Vėlesniuose laikuose, kuomet radosi žmonės, kurie teisingai supratė istorijos bėgi ir permatė, kad ateities valdytojum neišvengtinai bus darbininkų klasa, tuomet prasidėjo moksliškojo socijalizmo laikmetis. Jo tvėrėjais buvo K.Marx, Fr. Engels, Frd. Lassalle ir kiti. Kitai ir buti negalėjo. Moksliškasis socijalizmas tik tuomet galėjo prasidėti, kada darbininkų klasa pradėjo matyti, kad ji yra skriaudžiama. O kuomet pačios darbininkų darbininkų klasas da nebuvo, tuomet socijalizmo nebuvo ir apie jo buvimą tada negalėjo but nei kalbos. Moksliškas socijalizmas tik tada tegalėjo prasidėti, kad jau buvo didelė darbininkų klasa. Ir socijalizmas galima bus įvykdyti tik tada, kada pati darbininkų klasa pamatys, kad jis jai reikalingas. Ir socijalizmas bus įvydomas tai ne kokiam vienam pasaule kampelyje, bet išsky turėti apimti didelius plotus, jei greičiau nebns tik tarptautiniu.

Socijalizmas yra neišvengtina pasekmė istorijos bėglo. Kaip

suktumas ir diplomatiškų
lojamieji, negavusieji jokiu
n, sykiu jie sau igys galv
ul.

vų tūjų, kurie išnaudoja,
eko.

plėšiką, bet jos atneša b
inkų protinges kliastis m
ikimas prie balsavimo st
iugančiose skaitlinėse pad
et tai priguli nuo kapitali

yra sutinkamas kulkos
iasos galv.
gyvenimui daiktų pri
škai sutaisytam išdirb

olės, ir išrinkite socijal

š Chicago Daily Socialist.

GRUPINIAI

IS.

mano ir skelbia, buk
sčia tokio manymo y
i socijalizmą įvairose b
pasekmingai. Tokius
bet ir F.Fourier pasek
dutu pritaikoma socijal
tokių bandymu vien p
žtat tuos bandytojus n
is. Jie manė, kad soju

žmogaus prote suman
pranta ir nemato reiki
sakant, išanksto apd
nėdymą pagal savo idė
o nesuprato, o pagal id
is plotelius. Todėl vien
buti, nes už socijaliz
kurius laikėsi atskirai ne
išteisies valdytojum ne
prasidejo moksliškoje
Marx, Fr. Engels, Fr.

Moksliškasis socijal
urbininkų klasa prad
omet pačios darbinink
socijalizmo nebuvo ir apl

Moksliškas socijaliz
lidelė darbininkų klas
la, kada pati darbinink
socijalizmas bus iky
impelyje, bet išskyk turė
iš tarptautiniu.
istorijos bėglo. Kaip

ivyo šiandieninis kapitalizmas, kaip pirm pastarojo buvo feoda
lis ir da pirmiau patriarchatas ir tt., — taip-pat ivyks ir so
cializmas.

Kada socializmas buvo pradēta skelbt tarpe darbininkų, tuo
met jie tulose šalyse jau buvo pradėj per savo darbo draugijas
unijas apsiginti nuo vis besididinančio išnaudojimo iš pusės kapitalistų darbdavių. Socializmas aiškiai parodē darbininkams, kad
jų reikai griežtai priešingi darbdavių kapitalistų reikalams ir
kad taikimasis tarp išnaudotojų ir išnaudojamujų yra negalimu. Socializmas parodē, kad darbininkų buvi pagerinti tegali tik pati
darbininkų kliasa, — taip kad iš to išeit nauda ir visai žmonijai. Tokiu būdu socialistų judėjimas yra *gryna darbininkų kliasos* ju
dėjimu. Žinoma, prie socializmo idėjos platinimo prisideda ir
vienas-kitas kapitalistų kliasos narys, kuris mato tikrai dalyk
stov. Bet tokį yra mažai.

Socializmas skelbia, kad busimame draugijos surėdyme turi
but panaikinta visos šiandieninės neteisybės. Socializmas nemo
kina, kad vien tik darbininkų kliasa turėt buti išliuosuota, o kit
os pavergtos, bet sako, kad visa žmonija turi but pastatyta ant
lygios papédės ir visi draugijos nariai turi turēti *lygią progt* nau
dotis visomis gyvenimo teisėmis. Tatgi socializmo idealas yra
kilčiaus už visus draugijinius idealus.

Jeigu mēs pažvelgiame į darbininkus socializmo veikimo lau
ke, tai atrandame, kad tarpe jų yra veikėjai su sveikiausiomis
mintimis ir teisinga logika. Paimkime kad ir tokius veikėjus,
kaip K.Marx, F.Engels, F.Lassalle, W.Liebknecht, A.Bebel, K.
Kautsky (Vokietijoje), R.Owen, W.Morris, H.M.Hyndman, J.
Keir Hardie (Anglijoje), P.Lafargue, J.Guesde, J.Jaures (Francij
oje), E.Ferrari (Italijoje), G.Plechanov, P.Lavrov, N.Lenin (Rusij
oje), M.Hillequit, J.Spargo, C.E.Russell (Suv. Valstijoje). Kad
še žmonės yra genijais, tai tą pripažista netik socialistai, bet ir
jų didžiausi priešai. Prie socialistų prisiplaka ir tuli avanturisti
tai, pav., Francijoje Briand, Viviani, Millerandas; jie tik tol esti
socialistais, kol jie gali turėti sau iš to naudą, bet kada jos netu
ri, tai esti vėl socialistų priešais. Pas lietuvius irgi pastaramjame
laikę tas pats apsireiškia. Jų vardų nėra reikalo minėti, nes kiek
vienas susiapręs darbininkas žino tų dvasios ubagų vardus.

Nežiurint, kaip musų priešai nesistengtu atstumti socializmo
ivykim, jis ivyks, kaip greit nors mažesnėi pusē darbininkų
klasos supras savo reikalus ir supras, kad tai jų gerovė paeina
nuo jų pačių pasistengimo. Tas laikas nebėtoli, nes jau susiapr
tusių darbininkų skaitosi milijonais, ne, dešimtimis milijonų! Ka
pitalistų kliasa irgi tą mato, todėl panaudoja visokius įrankius
prieš tą judėjimą. Bet visviena mēs išlošime, kad mums reikėtū
užimti kapitalistų pozicijas ir apginkluotas kanuolėmis ir šautu
vais. Jei jie vartos tokius apsigynimo įrankius, tai mēs irgi to
kius-pat įrankius pavartosime. Jei jie sutiks mums atiduoti savo
pozicijas-privilegijas be mušio, tai mēs su jais apsieisime žmoni
kai. O jei prieinsis, tai mēs busime priversti savo teises iškovoti
plienu ir dinamitu. Kaip ten neatibus ta Socijališkoji Revoliuc
ija, vienok mēs tą žinome, kad mēs išlaimēsime! Ir kaip po audrai
saulė užšviečia, taip po Socijališkai Revoliucijai užšvies Socijaliz
mas!

L.F. d' M.-R.

APŽVALGA.

St. Miliauskas N33 Darb. Vilties iškiliojo Kova už tai, kad ji
apreikė, jog kn. K.Alšauskas tai policijos agentas. Gi abudu
«svečius-nebuvelius» jis pagyrė, kaip apšvietos nešėjus lietuvių

tautai.

N38 Darb. Vilties St. Miliauskas jau sako:

...apart caro valdžios (Lietuvoje), yra da aršesnē valdžia.
Kas ji yra? Ugi Romos valdžia — kunigai, kurie valdo žmo
nių sažinę. Toji valdžia šimtai žygų pralenkia caro valdžią,
ji tai daugliausia paraližuoja musų tautos padėjimą. Ji, val
dydama žmonių sažinę, kaip kokia giltinė, stabdo ir pakerta
žmonių švietimą. Tuščias yra darbas musų socialistų, kurie
stengiasi lietuvių gyvenimam ivesti socializmą pirm sugriaun
iant Romos galybę: nesulaunks lietuvių tauta nei socializmo,
nei respublikonizmo, nei demokratizmo, kol gyvuos Romos
galybė.

Reiškia, nei «svečiai-nebuveliai» lietuvių tautai nieko gero
nenuveik.

Lietuviai socialistai jau nuo seniai mano, kad kunigai yra
progreso pančiotojai, dvasios romikai. Ir lietuvių socialistai ge
riau negu kas kitas kovojo ir kovoja su lietuvišku klerikalizmu.
Betgi jie visuomet turi mintyje svarbiausią socijal-demokratiškos
partijos tikslą — galutiną išliuosavimą darbininkų kliasos, ir pirm
— pirmiausia žadina darbininkus prie kliasino susipratimo, o su
kunigija tiek tiek tekovoja, kiek yra reikalinga galutino darbi
nikų kliasos išliuosavimo priartinimui.

Tik reikia stebėtis, kaip p. Miliauskas ir kiti jo pakraipos
žmonės keičiasi: Tai barasi ant lietuvių socialistų, kam jie kovo
ja su kunigija bei tatyba, tai vėl sako, kad liet. socialistai perma
žai kovoja su kunigija ir tatyba. Taigi labai sunku iškitti tokiem
ponams. Tačiaus mēs ir nesitaikome su jais ir nenorime jems itik
ti. Mēs turime mokslu pamatuotus principus ir pagal tuos prin
cipus elgiamės, ir tie principai tarnauja mums gaua saugiu kel
rodžiu musų veikime.

O N39 Darb. Vilties p. Miliauskas jau atšaukia savo gražius
žodelius, kuriuos jis ištarė, apgindamas «tėvo» Konstantino «gerą
vardą» ir koliodamas *Kova* ir *Keleivę*. Dabar jis sako:

«Koktu darosi, kad reikia rašyti su tokia nota, net atšau
kiant pirmiau pasakytaus žodžius. Kas tai galėjo tikėtis, kad
dalykai šitaip apsivers!... Viskas šiandien išrodo gudriai su
lošta komedija lietuvių akys, kad tik apmuilint žmonėms
akis, kad paskui iš jų graži trauktai netikusiemis siekiams, pul
dymui tėvynės, laikymui paverpta visą lietuvių tautą. Pas
išrodo šiandien, kad kn. Tumas ir Alšauskas, taip save garsiai
garsinė liberalais, yra didžiausiai konservatai, neapkėstojai nie
ko laisvėnėlio, šalininkai Romos ir vyskupų viešpatavimo ir tt.»

Teisybė, keista darosi matant, kaip trumpai terėgėjo musų
«patrijotai» ir «tautiski socialistai» tokio tipo, kaip Miliauskas.
Bet visq-keisčiausia darosi regint, kaip «vėjų pamušalas» Jur
gelionis vis da tebetupi po «svečių-nebuvelių» sutonu ir iš tenai mus
šaukia, kad atitaisytume klaidą, kurią, girdi, padarėme, prim
esdamai «tėvui» Konstantinui, jog jis tai buvo Kauno policijos akimis,
ausimis, noslēmis, žodžiu sakant, «gonču».

Biednas Jurgelionis! nori, kad mēs eitimė jo pėdomis. Bet
mēs neisime. Jis prisipažsta, kad anandie jis rašęs «nebutus»
daiktus prieš kn. Alšauską vientik dėlto, kad jis buvo aklas ir at
akalias partijos tarnas; rašęs, nieko pats nežinodamas, o tik pasi
remdamas ant darbininkų paskalu (tuos darbininkus jis pavadinė
«driskiai». Žiurėkite, kaip išponėjo!). Idomi figura tas Jur
gelionis — nieko nežinodamas apkaltino «tėvą» Konstantiną, o kada
jam paduodi faktus, kad «tėvas» Konstantinas tikrai kaltas, tai
Jurg. ji išteisina, išpažsta savo nuodėmes prieš ji ir kaltina jau
Kora, kam ji paduoda faktus prieš tą «tėvą», reikalaudamas, kad
atšauktume savo pagarsintas nuomones apie kn. Alšauską.

Jurgelioni, tėmyk: Mēs pasakėme, kad kn. Alšauskas polci
jos šnipas todėl, kad žinome, jog jis tokiu yra. Dabar jau gal
emet ir patiš iš musų paduotų faktų persitikrinti, kad sakėme

teisybę. Mės negalime atšaukti savo pranešimą apie kn. Alšauską todėl, kad mės turime davadus, jog jis yra rusiškos policijos šnipas. Jeigu atšauktume, tai taptume melagais akyse savo sažinės ir akyse tu, kurie ji žino. Priegtam, mės nemanome melais ir veidmainystemis sau karjerą išsidirbtį, kaip kad Jus, Jurgelionis, darote.

* * *

Čia yra proga užsiminti apie sątikius tarp socijalizmo ir tikybos. Tuli užmetā lietuviams socialistams, kad šie kovoja su tikyba, o, girdi, socijalizmo principai juk nesiprišina tikybai. Ant šitokio užmetimo atsakymise, kad socijal-demokratų partijos tak-tika neliepia kovoti su tikyba, abelna, nes socijal-demokratų partijos, kaip jau minėjome, tikslu yra visai kas kita. Bet socijalizmo mokslos savo pamate nesutinka su jokia viršgamtiniška tikyba, nes to mokslo pamate yra materijalizmas; o materijalizmas taip sutinku su tikėjimu į viršgamtiskus dalykus, kaip kirvis su akmeniu.

* * *

«Draugo» redaktorius, dušių kerdžius «tėvas» Kaupas, bemėdituodamas su savo gaspadine, apturėjo nuo dievo minij — kad Adomas Kutra esąs rusų policijos šnipas ir provokatorius.

«Vienybės Lietuvninkų» redaktorius Širvydas pagriebė Kaupo mintį ir, užtvirtindamas ją, parašė peržvalgą, buk Kutra esąs provokatorium.

Ir Kaupas, ir Širvydas turi tam tikras priežastis, kad kabinėtis prie «Kovos» ir liet. socialistų. Kaupas turi apginti savo kliasos paukštį «tėvą» Konstantiną, kurį religiški jausmai ir «patriotybė» privertė jidavinėti policijai revoliucionierius. Širvydas gi nori susigrabaliuoti proga atkeršyti socialistams už tai, kad jie parodė visuomenei jo klastas su T.M.D. knygomis. Nenusistebinkite, jeigu vieną gražią dieną Širvydas pasakys, jog socialistai su pagelba provokatorių ir apie tas T.M.D. knygas sužinojo.

«Kalbotry» Jurgelionis da ir dabar tebesibeldžia sau įkrutinę po įtekme egzorto, kurį «tėvas» Konstantinas ant jo atskaitė, laike «patriotų» vakarėlo Chi'cagoj, ir savęs nežindamas kartoja: «Mea culpa, mea culpa... alibi... idee fixe»...

Egzortas ant nabago giliai paveikė. Ką tik Kaupas ir Širvydas ziotelėja, jis viską atkartoja, nieko savo negali pasakyti. Visai tapo protišku bankrutu.

A MERIKA.

Taftui nepasiseka.

Washington. — Tafto užmanymas įgyti sau liaudies prielankumą nepavyko — jo sumanytas planas pramonijinės sutarties su Canada, tapo Canados atmetas. Canadiečiai nematė jokios sau naudos iš tokios sutarties su Savienytomis Valstijomis. O Suv. Valstijų gyventojams iš tos sutarties taipgi nieko gero nebėtų išėjė; Taftas juk patsai pripažino, kad Amerikos darbininkui sutartis su Canada jokio palengvinimo nesuteiks. Savo sumanymu Taftas norėjo vieno vienintėlio sau daikto — patraukti prie savęs daugumą pi-

liečių, kurie manė, buk ta sutartis palengvins jems buvį, papigins pragyvenimą, ačiu prašalinimui muitų nuo pirmesnių gyvenimo reikmenų. Taip apgaunant piliečius, Taftas tikėjosi išaujо but išrinktu Savienytų Valstijų prezidentu.

Galima spręsti, kad ateinančiuose rinkimuose neliks prezidentu nei Taftas, nei kitas kokis republikonas. Savo administracija Taftas neužganėdino nei savo, nei kitų partijų. Sekanti valdžia, turbut, bus demokratiška. Demokratų partija dabar kontroliuoja atstovų rumą ir jai testukoja tiktais kelių balsų lig kontroliavimui senato. Taip tai dalykai stovi, bet, musų nuomone, nei viena, nei kita iš tydviųjų partijų nepalengvins darbininkams buvį. Buvį jems palengvins tiktais tikra darbininkų partija—socialistų partija. Todėl darbininkai neprivalo atiduoti savo balsus jokiai kitai partijai rinkimų laike. Darbininkai privalo vien tik nusispauti ant to, ką žada respublikonų, demokratų ir kitos kapitalistiškos partijos. Tų partijų politika visados buvo ir bus politika, išnaudojanti darbininkus ir nutukinanti kapitalistus.

Trustas laikraščius ryja.

New York. — «McClure's Magazine», mėnesinis žurnalas, pristojो prie Laikraštinio trusto. Dabar Amerikoje iš žmenseji žurnalai anglų kalbo lieka tik «Cosmopolitan» ir «Hampton's Magazine» neprigulmingais nuo Laikraštinio trusto.

Laikraštinis trustas taip brangiai lupdavo už popiera nuo žurnalų išleistuvų, neprigulinčių prie jo, jog ir turtingesnieji žurnalai buvo prispirti ar sustot ēję ar prisijungti prie to trusto. Patsai «McClure's Magazine», vienas iš turtingiausių, buvo įsiskolinęs Laikraščių trustui \$1,000,000.

Nors «McClure's Magazine» tik dabar formaliskai teprisijungė prie Laikraštinio trusto, bet jau nuo kelių metų jis buvo to trusto vergovėj. Šituo tik ir tegalima išaiškinti «McClure's» žurnalo poziciją iš atžvilgio į kapitalistų suokalbij prieš brolius McNamaras ir pirmiaus prieš Moyer'į, Haywood'ą ir Pettibone'ą.

Keliautas mėnesių atgal «McClure's Magazine» atvirai ir drąsiai pasmerkė McNamaras, o anasyk laike Moyer'io, Haywood'o ir Pettibone'o bylos patalpino «spažintį» Harry Orchart'o, užmušėjo ir niekšo, pasamdyto kapitalistų liudininko prieš tik-ką minėtus darbo vadus.

Morganas, Ryanas ir kiti didieji milijonierai turi Laikraštinį trustą po savo despotiška įtekme.

Kursai prieš socijalizmą.

Indianapolis. — Miesto mokyklų komisija nutarė Indianos universitetą ir pradines mokyklas vartoti kovai su socijalizmu. Ji rengiasi į universitetą ir į tas mokyklas įvesti tam tikrą kursą, kuriame bus mokinama, kaip užkenkti socijalizmo besiplėtojimui. Tas kursas bus duodamas uždyką. Kursas vėl pana Laura Donnen, High School'ės mokytoja.

Malkovas sunkiai sužeistas.

Cleveland, Ohio. — Persekojimas Theodoro Malkovo, jauno rusiško revoliucionieriaus, nepasibaigę su jo atleidimu

iš Ellis Island'o, iš kur jis tapo paliuosuotas, ačiu Viktorui L. Bergerui ir kitiems socialistams ir socialistiškiems laikraštiams.

Ant Woodland Avenue užpuolė ant Malkovo du rusiškai kalbantieji žmonės. Vienas iš jų šovė, o kitas peiliu dure. Malkovas buvo atrastas ant gatvės beguljis be žado. Išpradžių buvo manyta, kad jis mirs, bet dabar daktarai sprenazia, kad išgyjs. Vietiniai rusai mano, jog užpuolikai buvo tai slaptosios rusiškos policijos šnipai.

Misijos prieš socialistus.

New York. — Atvyko iš Anglijos žinomas jezuitų kunigas Vaughan, idant čia, Amerikoje, naikinti socialistus, prieš kurį jis rengs misijas ir organizuos katalikų kunigus. Ne pas vienus, mat, lietuvius randasi tokie šaldrai.

«Paroda biedniems.»

New York. — Tokiu vardu čia surengta maistų paroda prie Madison Square sodo. Bet prekė, kurią reikia mokėti, norint pamatyti tuos maistus, siškiai liudija, kad rengėjai manė, jog darbininkams nereikalinga netik sveiki maistai, bet ir žinia apie juos. Mat, įžanga 50c.

Pačioje parodoje irgi mažai kas naudingos biedniems te-parodoma. Daugiausiai įvairių firmų agentai giria kiekvienas savo firmos maistą, alų, agurkus ir tt. Išrodo, kad užvardijimas tos parodos «paroda biedniems» tai tikta sumanymas apsigarsinimui biznierių.

UŽRUBEŽIS.

P O R T U G A L I J A.

Monarchijos šalininkai sumanė išgriauti respubliką ir vėl pasodinti ant sosto išguitą karlių Manuelį. 5 spalio sukako vieni metai nuo panaikinimo Portugalijoje monarchijos. Ir tą dieną monarchistai įtempė visas savo pajiegas, kad padarius galą respublikai.

Rytinėse Valstijose šalyse smarkiai ēmė skleistis kontrrevoliucija, ir monarchistai užėmė dvi provincijas. Monarchistai po vadovystė kapitono Courceiro smarkiai mušyje su respublikonais, pamušė respublikonus ir užėmė Oporto, antro miestą Portugalijoje. Oporto gyventojai, kurių daugiausiai monarchistai, su džiaugsmu priėmė monarchistų armiją. Sakoma, kad monarchistai turj 40,000 gerai apgikuotų kariauinkų, jie eina ant sostapilės Lisabonos.

Manuelio sekretorius Marquis de la Vradis išvažiavo iš Londono į Portugaliją, o pats Manuels taipgi rengiasi ten vykti.

Paskiausios žinios praneša, kad monarchistai tapo pa-mušti keliuose susirėmimuo su respublikonais.

M E X I C O.

Francisco I Madero tapo išrinktas prezidentu; gavo 95 nuošimčius visų balsų. Po savo išrinkimui jis laikraštių

korespondentams pasakė, kad dabartinė rinkimų sistema Mexicoj yra niekai, nes nėra užlaikoma paslaptis balsavimo. Budelėse, kur atsibūva balsavimas, kiekvieno balsuotojo balsas esti garsiai perskaitytas. Tokiu budu darbininkai, kurie nebalsuoja už tuos pačius kandidatus, kaip juju darbdavai, dažnai esti nuo darbo pavaromi. Taigi nieko nėra stebėtino tame, kad prie tokios balsavimo sistemos Diazas galėjo buti 6 sykius išrinktas prezidentu.

Kas link Madero politiskos pakraipos, tai jis yra, sulyg jo paties pasirokavimui, «progresistas», toks progresistas, kaip kad Amerikos «progresiviškiejie», bei insurgentai respublikonai.

I T A L I J A ir T U R K I J A.

4 spalio Italijos jureivai užėmė miestą Tripolį. Turkų kariumenė tris dienas gynė miestą, smarkiai bombarduoja jam italų laivyno. Ant galo priversta buvo aplieisti miestą. Senos turkų kanuolės negalėjo danešti šuvį iki italų, o čia italai suardė ir seną tvirtovę, iš kurios turkai gynėsi.

Spalio 5 d. italai mėgino iškelti savo kariumenės skyrių į uostinį miestą Prevesa europinėj Turkijoje, bet turkai juos atmūšė. Žuvo 15 italų kareivų. Ties miestu Tripoli užvaziavo vienas italų laivas ant turkų užtaisytos minos ir tapo sudraskytas.

Italų laivai paėmė du nedidelius turkų laivus, ant kurių buvo 170 kareivų, 90 arklių ir 6 kanuolės. Šarvuotis Marco Pala paėmė turkų transportinį laivą su vienu generolu, 200 kareivų, 5,000 šautuvų, daug maisto, drabužių ir parako.

Italų laivynas, sako, iki 6 spalio užgriebės 57 didesnius ar mažesnius turkų laivus, gi turkai tepaėmė tik tris italų laivus.

Vokietija įkalbinėja Turkijai, kad atiduotų į Italijos prieziurą miestą Tripolį, o Tripolio provinciją galėtų valdyti pati Turkija neprigulmingai nuo Italijos. Anglija stengiasi perkalbėti Turkija, kad išpildytų Italijos reikalavimą.

Austrija urzgia ant Italijos už tai, kad pastaroji siunčia savo laivus pakraščiais Albanijos ir ten daro manevrus. Ji taipgi perserėjo Italiją nekelti savo kareivų į europinę Turkiją.

Rusija irgi pasiuntė Italijai pasargą, kad, jeigu ji išskel savo kareivius ant kranto europinėj Turkijoje, tai Rusija imanti veikti prieš Italiją.

Tripolio gubernatorium paskirta italų admirolas Borea D'Olmo. Arabai, kurie išpradžių buvo pasiryžę kovoti su italais, jau geruoju pasidavė.

Portai (uostai): Bengazi, Derna, Tirza, Bomba ir Tombruk buvo bombarduoti ir po tam užimti italų jureivų. Turkai nuskandino italų žeglinį laivą ties St. Jean de Medua.

Italai yra užėmę visą viduržeminių marių kraštą nuo miesto Tripolio iki miesto Cyrenės. Jie tolei neis į šalies gilumą, kol nepribus užtektinai kareivų iš Italijos. Tašyk užims visą Tripolio provinciją ir laikys ją, kol nebus padaryta tarybos tarp Italijos ir Turkijos. Tarybose dalyvaus ir tulos europinių viešpatysčių valdžios.

Visa Tripolio policija pasisiulijo tarnauti Italijos valdžiai, tą-pat padarė ir kiti buvusieji Turkijos urėdninkai.

Išviso laike bombardavimo Tripolio tapo užmušta 16: 6 turkų kareiviai ir 10 žydu.

Turkija jau nemanó kariauti su Italija. Eina nuolatinéi susinešimai tarp Turkijos ir Vokietijos apie padraymą tarybų su Italija.

Italija gali išstatyti karén 1,225,000 kareivų, o Turkija 2,000,000, bet Italija turi 175 gerus kariškus laivus, o Turkija tik 26.

Tripolio provincija turi 300,000 ketvirt. mylių ir apie 2,000,000 gyventojų. Žemés vaisingos labai mažai téra — visa šalis be maz ko tyras. Nuo kelių šimtmečių prieš Kristų iki VI šimtmečių po Kristui Tripolis buvo Roménų kolonija. Paskui jis buvo užkariautas gothų ir vandalų, apie viduri VII-to šimtmečio pateko mahometonams arabams, o XVI šimtmetyje — turkams, kurie jį ir valdē ligšio.

DARBININKU GYVENIMAS.

LOS ANGELES. — Pieš McNamaras busią pastatyta 200 liudininkų. «Darodymai», kad McNamaras dinamitu ardydavę dirbtuvės, tiltus ir namus, busią prirodyta iš 15 valstyjų.

Tarp pažymétų teismo narių (Jury's), randasi gen. Otišo žentas ir kelias žvairių geležinių dirbtuviu savininkų. Taigi galima laukti, jog teismas bus vienpusiškas, tiesiog tai-komas, kad pasmerkti McNamaras.

Kapitalistų advokatai nori da toliau teismą užvilkti, bet McNamarų advokatai reikalauja, kad teismas tuojaus prasidėtų.

MILWAUKEE, Wis. — Metinis susivažiavimas Tarp-tautinės tiltų statymo ir kitokių geležinių budavojimų federacijos išnaujo išrinko Joną J. McNamarą federacijos iždo sekretorium. Susivažiavimas nutaré apdovanoti McNamarą auksiniu laikrodžiu. Federacijoje višpatauja didelis džiaugmas iš tos priežasties, kad McNamara tapo išnaujo išrinktas į fed. urėdninkus.

HAVERHILL, Mass. — Pompų foundréje (liejykloje) dirba 26 moteris. Dirba tokj-pat darbą, kaip ir vyrai — lieja ištirptytą metalą į formas, nešioja sunkias smilčių dėžes ir dirba baisiame karštyje, kuris dažnai siekia augščiau, kaip 106 laipsnių. Tą darbą dirba nuo stukių ir pelnija tik apie po \$1.25 į dieną. Vyrai, atliekantieji tą patį darbą, gauna dusyk tiek, ką moteris. Šios moteris — visos ateivės.

CHICAGO, Ill. — Rugsėjo 30 d. sustraikavo 33,900 žvairių darbininkų, dirbančių Harrimano geležinkelio dirbtuvėse: 5,000 boilerinių darbininkų, 10,000 mašinistų, 14,000 vagonų statytojų, 3,000 kalvių, 1,200 tarnų ir raštininkų, 500 garo pritaisytojų (steamfitters), 1,200 blekinjų dar-

bininkų, 2,000 tepliotojų ir 2,000 šiaip jau darbininkų (federacijinių).

Kadangi inžinieriams, pečkuriams ir traukinių tarnams buvo padidinta alga, tai spėjama, kad jie nestraikuosia. Straiko vadai sako, kad kompanija turės pasiduoti. Apart viršminėtų organizuotų darbininkų, ketina straikoti apie 12,000 neorganizuotų.

Straikui sympatizuoja ir kitų geležinkelio darbininkų unijos. Jos tariasi neimti jokio darbo nuo Harrimano geležinkelio, kol straikas nepasibaigs. Kitų vakarinių geležinkelio darbininkai taipgi rengiasi straikan.

WASHINGTON. — Mahon, prezidentas Gatvekarių darbininkų susivienijimo, savo prakalboje apie pakėlimą algą pranešé, jog į pastaruosius tris mėnesius niekur nebuvu sumažinta alga minėto susivienijimo nariams-darbininkams; kad 138 skyriams to susivienijimo buvo pakelta alga. Pakėlimas buvo po ½c — 10c. kiekvienam darbininkui į valandą. 20 skyrių iš minėto skaitliaus gavo ir antrą pakėlimą algos tame-pat bertainyje. Tokių budu pastarajį bertainį tapo pakelta alga 42,491 to susivienijimo nariui.

Tas reiškia, kad gatvekarių kompanijos turės į metus išmoketi susivienijimo nariams apie \$2,356,900 daugiau, negu prieitais metais, net jeigu daugiau jau nebūtų jiems didinama alga; taigi, abelnai imant, kiekvienam tokiam darbininkui gatvekarių kompanijos įmokės po \$55,46 viršaus. Be to, kompanijos pakélé ir neorganizuotiemis darbininkams algą, bijodamos, kad jie nesusorganizuotų, o tasai pakelias reiškia, kad kompanijos savo neorganizuotiemis darbininkams išmokės į metus daugiau, kaip \$244,000, — vis tai pasidėkavojant Gatvekarių darbininkų susivienijimo veikmui ir jo organizativiškam darbui tarp gatvekarių darbininkų.

Iš priežasties to susivienijimo veikimo, daugelyje miestų sutrumpinta gatvekariniams darbininkams darbo valandos ir prašalinta tulos kitos nepatogios darbo išlygos.

KORESPONDENCIOS.

SO. BOSTON, Mass. 30 rugsėjo, subatos vakare šv. Augustino svetainėj atsibuvo prakalbos, parengtos per kun. Žilinską, kur kalbėjo kunigai: Olšauskas ir Tumas. Nors, eidamas ant minėtų prakalbų, buvau apimtas žingeidumo pamatyti ir išgirsti taip augštai Chicagos «patriotų» ir «Lietuvos» ir kitų laikraščių iškeltus ir išbubnytus «tėvynės mylėtojus», «Saulės» ir «mokslo draugijos» atstovus, veikėjus išpirkimiui dvarų Lietuvoje ir tt., ir tt. Bet eidamas iš prakalbų, nešiaus prastą išpujį ir kuone gaila buvo laiko praleisto uždyką, gaila dėlto, kad, ko tikėjausi, ko, troškau, tai to visai nedatyriau.

Viena, kalbėtojai nieko naujo nepasakė ir mažai kas buvo protingo jų prakalbose. Kita gi, musų tokie augštai, garbingi ir žymūs veikėjai, visos Lietuvos atstovai, švietėjai, o

inių tarnams
nestraikuoti.
luoti. Apart
traikuoti apie

į darbininkų
trūmamo gele-
trinių gelezin-

as Gatvekarių
e pakėlimą al-
niekur nebuvo
darbininkams;
a alga. Pakė-
lui į valandą.
pakėlimą algos
ertaini tapo pa-

turės į metus
0 daugiau, ne-
dantų jiems didi-
tokiam dar-
\$55,46 viršaus.
s darbininkams
o tasai pakeli-
zuotiemis darbi-
.000, -- vis tai
ienijimo veiki-
rių darbininkų,
daugelyje mie-
darbo valandos
jos.

D.S.

atos vakare šv.
engtos per kūn.
Tumas. Nor,
žingėdumo pa-
ijotų ir «Lietu-
tėvynės mylėto-
veikėjus išpirki-
nas iš prakalbų,
iko praleisto u-
kau, tai to visai

ir mažai kas bu-
tie augsti, gar-
vai, švietėjai, o

emoka netik prakalbų sakyti, bet nei tyrai lietuviškai kal-
eti. Net gėda, kad tokie asmens, kurie atstovauja ar bent
engiasi atstovauti musų tautą, steigia tautos mokslaines,
ant pagrindų kritikuoją lietuvių vaikus, kad Amerikos lie-
vių vaikai nemoka tyrai lietuviškai kalbēti, sako, suanglē-
s, o patys nemoka tyrai lietuviškai kalbēti. Na, jau Olšaus-
kas tai nors neliteratas, kad ir žymiausias Lietuvos mokslai-
sių steigėjas, bet Tumas — literatas ir buvęs redaktorius, o
artojo lietuvišką kalbą prasčiau už mane, prastą korespon-
dencią, visai nelankiusj jokios mokyklos.

Kad nesakytmėt, jog aš, kaip socijalistas, nepatinkau-
bus kunigus noriu tyčia apšmeižti, paniekinti, tai privedu
eliatą jų išsitarimą — Olšausko: «mundrus», «pakilti kaip ki-
as tautas, ungliai, unkštosis», «tamsi lietuvių» ir tt.; Tumo —
Jis myliš Lietuvą taip, kaip mergina bomą».

Vienu žodžiu, «svečiai-nebuvinėliai» yra netikę, netik
aiipo Lietuvos atstovai, bet ir kaipo kalbētojai. Ir aš neži-
au, kodėl «Vienvybė Liet» savo peržvalgoj to nepastebi, kad
panašių kalbētojų prakalbos yra be naudos, o tik paskaitos
ai lietuvius pakels! Gal tik dėlto, kad «svečiai-nebuvinė-
liai» yra nesocijalistai? Kiek aš esu girdėjęs, tai didžiuma
lietuvių socialistų kalbētojų daug geresnų kalbą vartoja už
Tumą ir Olšauską, o jau prie Sliupo ar Perkuno tai tokiu
kalbētojų, kaip Tumas ir Olšauskas, nėra ką nei lygint.

Prakalbas atidarė kūn. Žilinskas, kuris išrodė lyg ko-
ai nusiminės. Tuoj ēmė griežti lietuviškas So. Bostono Ge-
dimino «benas», pagriežė gerai. Tarpuose padainavo bažny-
tinis maišytas choras «Lietuva Tėvynė», «Lietuva brangi» ir
dvj kitas, dainavo labai netikusiai. Išrodo, kad musų baž-
nytinis choras tik melstis temoka, o ne dainuot.

Publikos buvo apie du tukstančiai. Kiek pinigų surinko,
nepasakė nei neskaitė. Tik mačiau, kad buvo pririnkta
dvi pilnos skrybėlės. Matyt, nemažai prisirinko, kad kūn.
Žilinskas, uždarydamas prakalbas, gausiai ačiavo publikai už
aukas ir išsitarė, «dabar pamačiau, jog Bostono garbė nepuo-
la, bet, priešingai, iškilo. Tumas, sakydamas savo prakalbą,
pasakė, jog turij surinkę viso \$13,800.

Spalio 1 d. atsibuvo visų Bostono socialistų demonstra-
cija, kurioj dalyvavo anglai, latviai, finai, žydai, rusai, če-
kai, lenkai ir lietuviai. Mieris demonstracijos buvo agitacija
ar reklama prieš valstijinius rinkimus. Lietuviai atsižymėjo
labai gerai, nes jų dalyvau tik eilėse apie 300 vyru ir 6 mo-
terių, lenkų buvo kelios dešimt vyru ir 2 moteris. Lietuviai ir
lenkai pradėjo maršuoti nuo liet. soc. 50 kuopos svetainės.
Ejo su «benu» ir vėliavoms iki Park Sqare, kur susivienijo
su kitų tautų socialistais ir sykiu maršavo iki Faneuil Hall,
kur kalbėjo visi kandidatai į valdiškus urėdus. Paroda bu-
vo padalyta į 4 divizijas ir kiekviena divizija turėjo savo «be-
nu». Lietuviai beveik vieni užpildė čielą diviziją, tai jie vadovo
ir «benu». Parodoj dalyvavo daug lietuvių socialistų iš
visos apie linkės Bostono ir tolimesnių miestelių.

J. P. Raulinaitis.

PATERSON, N. J. Buvo prakalbos, parengtos LSS.

65 kuopos. Kalbėjo J. Perkunas apie šių dienų darbininkų
vargus ir netikusj surėdymą. Kalbėjo puikiai, aiškiai ir su-
prantamai. Parodė, kokių budu galima išsiliuosuti nuo ka-
pitalizmo jungo.

Topoly.

CHICAGO, Ill. Teismas išteisino labai sunkiai su-
žeistą Lingevičių, likusj be sveikatos laike kriaucijų straiko,
kuriame buvo užmušti Lažinskas ir Nagreckas. Lingevičius
ilgą laiką prasėdėjo kalėjime. Kad ir išteisino jį, bet jis yra
gerai valdžios «pamokintas». Bet ant Katiliaus ir Stuckos
galvų, atsižymėjusių straiklaikio kovotojų, da kabo budelio
kalavijas — jie kaltinami už užmušimą šaipo -straiklaužio.

R.

MOTERU SKYRIUS.

Vaiko šimtmetis.

Atėjo mokslinės dienos. Vaikai su aiškiomis akimis,
su rausvais veidais — tukstančiai vaikų kasdien traukia į mo-
kyklą, į tą socialistišką įstaigą, bemokestinę viešą mokyklą.
Lygiai, kaip turtinę, taip ir biednų vaikams ji atidaro savo
duris.

Ačiu įvairiems apšvietos šaltiniams, kiekvienas sekantis
metas su savimi neša vis didesnį ir didesnį užsižingeidavimą
jaunaja genkarte, vis didesnę ir didesnę atidą linkui tos
gentkartės. Nes šitas šimtmetis ištikrujų yra vaiko šimtme-
tis, kaip jų pakrikštijo Elen Key.

Ir ačiu vis besiskleidžiančiai apšvietos galybei, štai jau
čia yra diena, kada yra reikalaujama, kad kudikis privalo
buti ne tiktais gerai maitinamas ir išaukletas, bet taipgi ir ge-
rai pagimdytas.

«Atiduokite man kudikį iki 12 metų amžiaus», sako ka-
talikų bažnyčia, «po tam galite jūs patys jį turėtis».

«Sulaukus 25 metų», sako prof. Minot savo veikale
«Augimas, senatvė ir mirtis», „vyras ar moteris yra jau gata-
vas, ir jokis tikrai naujas protiškas augimas pas žmogų netu-
ri vietos po tam amžiui”.

Socijalizmo viltis yra kudikyje.

Šimtas metų atgal nebuvuo jokios bemokestinės viešos mo-
kyklos sistemos Amerikoje. Už tai, kad gimė toji sistema,
galime svarbiausia pasidėkavoti ankstybam darbininkų judė-
jimui tarp 1815 ir 1840 metų,

Šiandien butų sunku surasti ypatą ant tiek atgaleiviską,
kad prešintys bemokestiniam auklėjimui. Vienok da tik ke-
liatas metų tepraėjo nuo to laiko, kada tokia didelis filosofas,
kaip Herbertas Spenceris, tam priešinosi. Pasaulis sukasi.

Bet, nelaimė! Viršnupieštas paveikslas nėra tai ištisai
triumfas. Fabrikose ir darbavietaose šios šalies yra nesuskai-
toma vaikų daugybė, ant kurių veidų yra nuovargio išblý-
kimas ir persidirbimo blankumas; kurių akis yra aptemusios
iš priežasties nedatekliaus ir vargo.

Nei viena gyvulys-motina nedaleis, kad jos mažytis bu-

tū sužeidžiamas. Nematyi pasaulyje niekur didesnio įtūžimo ir įnirtimo, kaip pas gyvulį-motiną, ginančią savo kudikį.

Kaip skirtinga yra civilizuota žmogaus motina!

Ji daleidžia dabartinei pelno systemai naikinti jos kudikį.

Kuomet socialistai reikalauja permanentos dabartiniame surėdyme, taip kad visi, kurie dirba, galėtų gyventi padorai ir sočiai, ji atsako, kad vis tai „politika”, ir ji nenori jokių „politikų”.

Taš paviršutinis, tuščias pasididžiavimas, kad nereikia „politikos”, ant nelaimės, randasi ne tik tarp vienų motinų ir moterų. Sunkių galvų atsispypreliai darbininkai nuo labai seniai drabsto tą tuščio pasididžiavimo kvailą atsakymą.

Nes savo geriausioje ir plačiausioje prasmėje politika yra atsinešimas žmogaus link žmogaus, kliasos linkui kliasos. Yra tai draugijinė sąžinė. Ir byle kokis save paguodojantis vyras ar moteris turėtų gėdytis nedalyvauti politikoje, juo labiau turėtų gėdytis išsireikšti, kad jam ar jai nėra kas veikti su politika.

Olive Schreiner palygino moterų tiltui, per kurį visa žmonija turi pereiti, idant išnaujo tapti sutverta. Bet tasai tiltas turi buti padarytas iš svarbesnės medegos, negu korse-tais suvaržyti liemens, veido dažalai ir tuščios galvos.

10,000,000 vyru, socialistų, šaukia ją ateiti jiems pagel-bon, pagelbēti pastatyti naują pasaulį.

Moteries mylistoje yra kiekvieno kudikio pirmiejie gyvenimo metai, metai, kuriuose susiformuoja jo budas. Ar ji ir ant toliaus vis da stengsis apsupti kudikio jauną sielą į prietarų ir tamasybės skraistę? Ar kudikio besiblaivantis protas turės buti liuosas ir galės iš pat pirmųjų vaikystės metų gerti šviesą mokslo ir pažinties? Nes tikrai visa žmonių veislė turi pereiti per tą tiltą, kad atgimti.

10,000,000 socialistų stato naują pasaulį, kuriame bus mažiau tamsumo, mažiau skausmo; daugiau šviesos, daugiau linksmybės. Ir pirmiausia, ir svarbiausia jie stato kudikiu.

Socijalizmas nėra jokis galutinas idealas, jokis galutinas siekis. Socijalizmas, virš viso kito, yra darbininkų kliasos jū-dėjimas, kuris reikalauja žmonijos miniomis daugiau gyvenimo — milžiniška, dynamiška, tverianti galybę.

Socijalizmas yra visai žmonijai, nes jis stovi tiktais už vieną svarbią draugijos kliasą, už tuos, kurie sutveria turtus ir prisideda prie pagerinimo žmonijos buvio. Kiekvieną pa-gerinimą tos kliasos buvio čia ir dabar mės su džiaugsmu sveikiname. Ir socijalizmas yra visai žmonijai, nes jis stovi už kudikį.

Mės, 10,000,000 musų, išsireikiame vieno musų draugo švedo žodžiai: „Mės esame pasiryžę šį šimtmetyj padaryti kudikio šimtmęcių: kad vaikų veidai butų žvavi ir žerėtų sveikata. Kad jų akis butų linksmos ir žerėtų linksmumu. Kad jie taipgi galėtų žibeti rimta šviesa — šviesa meilės ir teisybės.”

Sekta Albert Cherney.

BELET RISTIKA.

Ernest Poole.

Aristotelio ir Izaoko sapnas.

Vertė J. Stasiulevičius.

(Su daleidimu Outlook' o)

Praslinko tris mėnesiai. Senis Izaokas vieną vakarą vėl tamsoj sėdėjo, sulenkęs nugara ir įtempęs akis, kad užbaigtį paskutinę žipono siulę. Yetta dirbo prie jo Giesmę, kurią ji rytė pradėjo giedoti, dar ir dabar, nors ir be žodžių, palengva niuniavo, kartais darydama pertraukas, bet jos balsas dabar buvo kurtus, gailus. Pagalios visai nutilo, ir ji kaskart pradėjo labiau prisilenkti prie siuvimo, kadangi vakaras éjo vis tamsyn. Pakélus galvą, ji pamaté ateinant mažą Jankelį, tad greitai išbego į grinčią, iš kurios už valandėlés išneše kedę. Bet Jankelis nenorėjo sėsties; jis buvo perdaug susijudinęs; rankoje laikė laišką, kurį nuolatos baksčiojo galais pirštų.

„Štai!” jis sušuko, „tas parodo, kad aš neklyduau! Nuo Jackaus!”

Senis Izaokas pažiurejo augštyn — jo kairėsios akies vokas sukrutėjo. „Koks Jackus?” jis paklausė.

„Tamista gali atminti!” karščiavosi Jankelis, žiurėdamas į briauną laiško. „Dešimts metų atgal jis gyveno trečiojo stuboj nuo kryžkelio”.

Izaokas kaktą suraukė.

„Žinai”, nekantrumo pilnos kalbėjo Jankelis, „jo pati nešiojo šlebę, pargabentą net iš Odesos. Ar tu neatmeni tą rytą, kuomet ji atėjo į sinagogą?”

Izaokas tik akimis mirkčiojo. „Jankel”, jis tarė, „tas yra nuodémė”.

Bet Jankelis negirdėjo. — „Jokubas — smarkiausias kriaučius — pirmas čionaitinis žmogus, kuris ir per šventes siudavo. Ar tu negali atminti? Atmeni juk, kaip jo vaikas mirė nuo vidurių ligos. Tu sėdėjai dvi naktis prie jo ir braukel”.

Senio Izaoko blakstienai pasikélé. „Ui, ui! Biedoas mažas Samuelius! Jo tėvas priversdinėjo jį siuti ištisas dienas, kuomet vaikelis buvo dar tik šešių metų amžiaus”.

„Jackaus širdis buvo kietai!” apgailestavo Jankelis. „Jovalia visuomet buvo šiurkštis ir plona — kaip jis pats; jis savo kumštį niekuomet neatgniaudavo.”

„Tamista neprivalai keikti kurčią žmogų”, pasipriešino Izaokas.

„Jeigu jis butų čia ir girdėtu — jis nepaisytu! Jis perdaug laimingas! Klausyk! Iš čia jis iškeliau į Podoliją, o iš ten penki metai atgal į New Yorką. Ten jo dukrelė dabar auga laisvai, pertekliuje ir laimingai! Klausyk — ji lanko mokyklą ir vau-vau-de-vi-lių koncertus, ir puikiai pasipuošus. Jis turi fabriką, kurioje dirba šešios dešimtis žmonių. Jie dirba tik nuo aštuonių ryto iki trečiai valan-

da piety, i
čius tipony,
ré švelnus.
šios Elektr
dinasi pati! I
Izaokas i
skaity. U, u
strukė; jo al
kuomet daskait
iš laimė dėl vis
mas du metai,
Ji, tačiaus, da
ištai, toli
li, Abram
legvai. O či
ju — keliauki

Senis Izaok
kratė galvą,
priderojo važiu
kaip visiškai su
kitą grinčią. I
uis, kraipydama
lyn. „Keli tu
iš — graži —
muzika. Tik
iš emėsi už dar
Vėlai nakči
iš negalėdama k
duri.

Izaokas, pasi
ngsta šypsantį;
aliui, kartkarčiai
do, kaip jis ką to
linksma, jis ša
ningas!

Auštant ji atė
išjok, bet jo akis
iš, jau jis išrodė
zunim, jis pasakė
blakstienai nerviška
iš, nepaprasta keli
zunia dabartine už

Trims mėnesi
iš Jackaus fabrik
New Yorke, Amer
a atida žiurėjo į di
liką žmonių, daug
kunčių svytauto į te
akis įtemptos, p
Akimirko Jack
outinai prisiartino ir
išimtu, jis sušnai
Angstas Izaok
Linksmas, gražu

A.

Sapnas.

J. Stasulovičius.
*)
zaokas vieną vakarą
tempęs akis, kad už-
ta dirbo prie jo,
dar ir dabar, nors ir
arydama pertraukas,

Pagalios visai nu-
ilenkti prie siuvimo,
luis galvą, ji pamatė
i grinčią, iš kurios
nenorėjo sėsties; jis
laišką, kurį nuola-

I aš neklydau! Nuo

- jo kairėsios akies
klausė.

i Jankelis, žiurė-
atgal jis gyveno tre-

Jankelis, „jo pati
Ar tu neatmeni tą

kel”, jis taré, „tas

ibas — smarkiausias
kuris ir per šventes
juk, kaip jo vaikas
vi naktis prie jo ir

„Ui, ui! Biedas
jo jį siuti ištisas die-
netų amžiaus”.

stavo Jankelis. „Jo
kaip jis pats; jis sa-

mogū”, paaiškinėjo

nepaisytu! Jis per-
keliao į Podolių, o

Ten jo dukrelė da-
igai! Klausyk — ji
koncertus, ir puikiai
dirba šešios dešimtis
yto iki trečiai valan-

dai po pietų, ir dar į tokį trumpą laiką jie pasiuva tukstančius žiponų. Kodėl? Todėl... Čia Jankelio balsas pasidaro švelnus. „Todėl, kad mašinos siuva. O kas judina Mašinas? Elektra! Ar dabar tamista man tiki? Šaudykė ju dinasi pati! Pagalios visi žmonės gali but laisvi ir turtingi!”

Izaokas nerangiai atsistojo, pažvelgė į laišką ir émė skaityt. Už, už, jis suniurnėjo. Jo blakstienai nerviškai susiraukė; jo akis pavandeniavo; jo didelė rankos drebejė; kuomet daskaitė iki pusei laiško, jis pakélé galvą. «Bet ar ši laimė dėl visų?» Jo balsas persimainė. «Didžiulis Abramai du metai, kaip iškeliavo iš musų kaimo į New Yorką. Jis, tačiaus, dar nieko mums neatrašė. Kas gi su juom?»

«Stai, toliau», atsakė Jankelis, rodydamas pištu į laišką. «Aramas — Jackaus fabrikoj — linksma — dirba lengvai. O čia Jackus rašo:— jei mēs norim buti laiminės — keliaukim pas jį!»

Senis Izaokas susikuprino ir tylejo valandėlę, paskui pakratė galvą. «Personas, personas», jis tarė létai: «Man priderėjo važiuoti kartu su Abramu». Jis atsisėdo. «Sugržk, kaip visiškai sutems», jis pridėjo, nes Jankelis nuskubėjo į kitą grinčią. Izaokas dar dirbo kelias minutus, linguodamas, kraipydamasis. Paskui jis paliovė ir jo galva nusviro žemyn. «Keli tukstančiai žiponų kasdien», jis niurnėjo, «ui, už. Jis buvo bepradedęs vėl dirbt, bet vėl paliovė. Jo dukrelė — graži — drabužiai — mokykla — puikus koncertai — muzika. Tik kasžin, ką reiškia vau-u-di-vi-lis». Ir jis vėl émėsi už darbo tamsoje.

Vėlai nakčia jis pasakė Yetta, kad ši eitų gulti. Bet jis, negalėdama kaž-kodėl užmigti, patyka atėjo prie grinčios durų.

Izaokas, pasirémes ant alkunės, sédėjo, žiurėdamas į augštai šypsantį ménulį ir māstę; jo barzda, papučiant vėjaliniu, kartkarčiaus plevėsavo. Po kiek tai laiko Yetta išgirdo, kaip jis ką tokio šnabžda pats sau. Ji prisilenkė arčiau. «Linksma», jis šnabždėjo: «Mano Yetta — linksma — laiminga!».

Auštant ji atėjo vėl pas jį. Jo veidas išrodė senas ir išblýskęs, bet jo akis buvo šiuokart jaunos ir linksmos; išaušius, jau jis išrodė tvirtesniu ir jaunesniu. «Mēs tikrai keiliausim», jis pasakė jai tą ryta. Jo balsas buvo kurtus ir akinių blakstienai nerviškai kilnojosi, kadangi tam senam žmogui ilga, nepaprasta kelionė, didelė kruva pinigų buvo tai pirmučiaus dabartine užduotis.

Trims mėnesiams praslinkus, Izaokas ir Yetta stovėjo prie Jackaus fabrikos durų, riogsančios prie Broome gatvės, New Yorke, Amerikoj. Izaokas pertėsi ir šnabždėjo. Jis su atida žiurėjo į didelį stalą: prie abiejų stalų šonų po penkioliką žmonių, daugumoj vaikai, buvo ypatingai prisilenkę; alkunės švytavo į ten ir atgal, strėnos lingavo, galvos krutėjo, akis įtemptos, pirštai lakstė, visi viens kitą vijosi.

Akimirko Jackus pribuišus patémijo. Jis skubiai ir nekantriai prisiartino į valandėlę žiurėjo į senį. Budamas labai užimtu, jis sušnairavo: «Ko tamista nori?»

Augštasis Izaokas nuleido galvą, nustebintas ir susimaišęs. Linksmas, gražus, laisvas, garbingas Jackus — nieko

tokio pas jį nesimatė, apart neišpasakyto riebumo.

«Na, kodėl tamista nekalbi?» Klausė Jackus: «Na? Girdi? Kodėl ne?»

«Tad turi buti jis», atsakė pagalios Izaokas: «Balsas tas pats. Tamista esi Jackus. Tamista persimainei į dešimt metų.»

Jackus vėl sušnairavo. Paskui jis sušuko žydiškai: «Ka? — dešimts metų — Rusijoj — taip — taip — Izaokas! Linksma tave matyt! Ir duktė — graži, dėl dievo! — graži! Linksma tave matyt! — aš niekad neužmiršu savo senus draugus. Jis māstė valandėlę; jo fabrikoj stokavo darbininkų; o darbu tuokart buvo pilnos akis. «Puiku!» jis tarė: «Mano senas drauge, daleisk man tamistai pagelbėti — daleisk man tamistai sutekti darbą! Draugiškumas pirm visko! Pinigai vėliau! ai! Jis suriko į darbininkus angliskai, kurie buvo paliovę dirbt ir vėpsojiši į pribuišus: «Prie darbo! Kas tai čia?» Jis liepė jiems skubintis. «Na? na? Kodėl ne?» Ir vėl jis sugržo prie durių. Ir dabar senis Izaokas, pailses ir alkanas, kuomet jis stebeilijosi į tuos lenktyniuojančius žmones, jis išgirdo nuo riebauš Jackaus pasaką — kaip galima buti laimingu.

«Dirbk! Taupok! Štai kaip! Aš atkeliau į New Yorką kartu su pačiai ir dešimts metų dukrele. Aš dirbau prie siuvimo, taip-pat ir dukrelė — ištikro — pakol valdžia neprivertė ją eiti į mokyklą; tada aš pasakiau savo pačiai, kad jis neprivalo turėti daugiau vaikų. Po paskutinių žodžių Izaokas nekantriai atsilošė, kėdangi, pagal Talmudą, yra dižiausia nuodėmė moterai, kuri pražudo savo vaisių. «Priverstas buvau paliepti», teisinosi Jackus. «Su didele šeimyna tu niekuomet nepakils iš tarpo prastuolių. Dirbt? aš dirbau greičiau, nei bent kuris mano fabrikoj, subatomis aš dirbau, kaip krikščionis; nedėliomis — kaip žydas; tam tikru laiku, kuomet darbo daug, aš uždirbdavau po aštuonioliką dolerių į savaitę; prastai darbams einant, po keturis dolerius; daugiau savaičių blogų, negu gerų; vidutiniškas uždarbis — po devynis dolerius. Taupot! Mano pati gaudavo veltui užlaikymą prie savo brolio, kuris uždirbdavo vienuolika dolerių į savaitę; jis yra kvailas, tat dar ir dabar biednas. Paskui aš pasišaukiau biednyjų namo inspektorui. «Paimkite mergaitę», aš jam pasakiau, «nes jos motina yra bloga moteriskė». Mergaitę jie laikėsi tris metus. Aš už tai mokėjau po dolerį į savaitę, po tris dolerius už mano paties pragyvenimą, vieną dolerį duodavau pačiai, kad nusipirkštų reikalinius drabužius — keturis dolerius su taupodavau. Pinigai augo.

Mano pati numirė sauslige — biedna moteriskė! — ir man lėšavo šešios dešimtys du doleriai jos palaidojimas. Bet aš vieškė atgavau, taupodamas. Aš buvau vėl laimingas. Po dvięjų metų aš paémiau nuomon mašinas ir mažą fabrikėlę. Po kitų dvięjų aš paémiau šią fabriką. Štai aš esu. Aš pats dabar nieko nedirbu; aš priverčiu kitus dirbt; aš žinau visus jų šposus, kadangi aš pats tokiu buvau; aš išspaudžiu iš jų iki paskutiniausiam centui. Todėl aš esu turtingas. Mano pelnas — du tukstančiai dolerių kasmet.

Mano duktė jau šešiolikos metų, mēs turime dideles ly-

gumas laukuose; mės kartą į savaitę lankome Keith'o ir kartą į mėnesį Penktos Gatvės teatrą; veik visuomet amerikoniški lošiai; aš savo mergaitę neleidžiu į žydiškus teatrus. Gimnazijoje ji gauna dovanas; ji yra gabi ir smarki; ji graži, jos rubai puikūs. Mės jieškome gero vyro; ji supranta, ko aš geidžiu. Kuomet praeitą mėnesį ji nusipirkो didelę už dyliką dolerių skrybėlę, aš pasakiau: «Gera!». — «Tėt, tas užsimokės», ji atsakė.

(Užbaiga seka)

L. S. S. Finansu Apyskaitos.

Už Rugsėjį mėnesį, 1911 m.

ĮPLAUKE

Mėnesinių mokesčių:

Kuopos Įmokėjo	Kuopos Įmokėjo	Kuopos Įmokėjo
1 6.40	37 12.60	100 2.20
4 24.15	40 5.60	104 3.20
5 3.80	41 1.00	114 2.00
6 15.40	42 5.55	131 8.40
7 8.20	49 2.60	133 6.40
9 2.20	50 16.00	136 7.40
17 5.60	55 1.60	137 9.80
19 6.00	57 7.40	138 5.20
21 4.20	58 2.00	144 5.40
22 6.80	60 11.80	145 1.60
24 .80	67 5.20	147 3.00
26 5.90	71 3.20	150 1.60
28 11.60	80 8.20	151 3.40
29 4.40	83 3.00	157 7.80
30 5.40	84 2.60	160 4.50
34 4.40	89 3.20	162 6.60
35 2.00	90 3.40	163 2.40
293.10		

Pavienių sąnarių mokesčių.

A.J.Bakshas 1.00, L.L.Mikalauckas 75c., O.Balevičiutė 60c. Viso 2.35

Prenumerata «Kovos».

K.Rugienius, J.Lapenas — po 2.00; J.Kairis per Kirtiklį 1.50; J.Petrauskas, J.Switch, F.Juška, G.Seller, M.Budrai-kas, J.Pilipskas, J.Stripeika, J.Dobilas — po 1.00; J.Gudauskas, Podanievič, F.Miller per Patalavičiū, A.Rock — po 50c. Viso 15.50

Pavieniai Kovos num. ir prenum. kortos.

Pav. numeriai 75c., už pren. kortas 15.00. Viso 15.75

Ivaizdų iplauky.

Už randą ir gazu 15.70; už apgar. pagal kontraktus 50.56; už seniau pard. literatūrą 22.04. Viso 88.30

SĄTRAUKA IPLAUKŲ

Buvo ižde.....	105.17
Mėnesinių duoklių.....	\$293.10

Pavienių sąnarių mėnesinių duoklių.....	2.33
Prenumeratai «Kovos».....	15.55
Už apgarsinimus.....	4.00
Už literatūrą.....	21.21
Už pašalinius darbus.....	38.85
Ivairių iplaukų.....	88.30
Pavieniai «Kovos» numeriai.....	15.75
Prenum. «Mot. ir Soc.» (J.Jankaukas).....	1.00
Viso	585.22

IŠLAIKOS.

«Kovos» išlaidos.

Statymas 116.05; pačtas, nuvežojimai ir ekspedic. 21.39; spauda 45.15; popiera 48.00. Viso 230.75

Namų išlaidos.

Randa 35.00, gazas 2.20, elektra 2.00. Viso 39.20

Pašalininių darbų išlaidos.

Poplera.....

1.50

Literaturo pirkta.

Nuo «Keleivio» 1.03; nuo Jakščio 75c.; nuo Bačkauskos 75c.; nuo «Laisv. Minties» 2.13; soc. ženklelių 8.88. Viso 13.55

Visokių išdavimai.

Laikraščiai 92c, krasos ženkleliai 9.82, važinėjimai 80c, benzinas ir aliejas 47c., pašiuks, rašalas ir žirklys 50c., atramentas presui 1.70, antspauda 40c., lempai cilinderiai 50c., bletinė aliejui 15c. Viso 15.50

A. Purviui:

Algros Centro Sekr. už Rugs. m. 15.00, už knygų vedimą adm-joje 45.00. Viso 60.00

Algros.

Redaktoriui 60.00, Administratorini 75.00. Viso 135.00

SĄTRAUKA IŠLAIDŲ.

Kovos išlaidų.....	230.75
Algų Redaktoriui ir Administratoriui.....	135.00
Namų išlaidos	39.20
Pašalininių darbų išlaidos	1.50
Visokių išdavimų.....	15.50
A.Purviui.....	60.00
Literaturos pirkta	13.55
Viso kartu	495.22

Šiuomis p
kad nuo 1-mos
26 kuopos J.G
nes knygias ga
kyt, gali gaut
gynas atdaras
vakarais nuo 6
K

Iplaukė - - - - - \$585.22

Išėjo - - - - - 495.

Lieka - - - - - 90.

Administratorius A.Žymontas.

Turtų Kon. Kom.	F.Kušleika
	J.Norvaiša
	J.Mickevičius

Laiškai į Redakciją.

GERBIAMOJI «KOVOS» REDAKCIJA!

Teiksitės patalpinti šį mano laiškelį. 119 LSS. kuop
gyvavusi Milwaukeej, Wis., buvo nugalabinta per draugų
atsimetimą.

Senieji nariai prisiplakė prie Socijaldemokratų Par

Susirinkim
Morgelio salėj.
savo duoklę ir a

LSS. 81-n
15 Oktoberto, 2
Elksgrove Ave.,
lykų ir dainuos
dykal.

jos, sutverdami „branch'j”, kuris tik 6 ar 7 narius teturi. Taigi kuopa liko ant grabo kranto.

Kuopoj narių skaitlius pradėjo mažėti dėl ypatiškumų ir per tai propagandos darbas neparodė jokių vaisių. Pirmiau apleidusieji kuopą nariai sugrįžo atgal ir, suėjė pas drg. A. Urboną, atnaujino tą pačią kuopą iš 6 narių. Tiki mės, kad neužilgo mës gyvuosime stipriau ir imsimës veikti dėl labo žmonijos.

119 kuopos sek. S. J. D a r g u ž i s.

Aukos.

Herrin, III. Per P. Milčiuno vestuves tapo pąaukauta politiškiems prasikaltėliams \$11.85. Aukavo:

A. Mačiulis, A. Gruzinskas ir K. Butkus- po \$1.00; B. Jaras 85c., S. Uzdrevaitis, J. Nausėda, M. Nausėdienė, W. Matulavičia, J. Bendorius ir T. Chinelis- po 50c.; P. Giedris 30c.; J. Vilkas Bort fere, A. Geibis, P. Milčiunas, A. Milčiunienė, A. Letukas, J. Aržuolaitis, P. Cheskė, J. Juodsnukis, K. Letukas, M. Grinevičia, A. Bielskus, J. Talioraitis, E. Prainis, J. Simonaitis ir J. Pečiukaitis- po 25c.

Aukų kankiniams \$11.85 gauta.

Administracija.

LSS. 57-tos kuopos susirinkimas atsibus 15 spalio, 7 val. vakare, L.S. Draugystės svetainėj. Malonėkite atsilankyti, draugai. Sek. St. Ivanauskas.

LSS. 34-tos kuopos mënésinis susirinkimas atsibus 15 d. spalio. Malonėkite atsilankyti visi draugai ir draugės, nes daug yra svarbių reikalų įvykdinti gyveniman. Sek. K. Jokimavičius.

Atsiimkite a. a. Ig. M Kudlausko daiktus.

Pas mane randasi a. a Ig. M. Kudlausko nekurie daiktai, todėl malonės jo moterė atsiimti. Mano adresas:

K. Brazevičius, Box 221 Kenosha, Wis. Kambarys, 352 Wisconsin St.

Pranešimas.

Šiuomis pranešu visiems Westville's ir apie linkės draugams, kad nuo 1-mos spalio atsidarė knygynas, surengtas vietinės LSS. 26 kuopos J.Gustaičio svetainėje. Užkviečiame visus atsilankyti, nes knygas gaus skaityt visai dykai; kurie negali nuolatos atsilankyti, gali gauti parsinėst namo, užsistatant tam tikra kauciją. Knygynas atdaras panedėliais, seredomis, ketvergais ir pėtnyčiomis vakarais nuo 6:30 iki 10; nedėliomis nuo 2 p.p. iki 6 vakare.

Knygynas P.Raudonaitis, Box 503, Westville, Ill.

Atidai LSS. 46-tos kuopos.

Susirinkimas atsibus nedėlio, 14 spalio, 2 val. po pietu. Morgelio salėj. Taigi draugai meldžiu atsilankyti ir užsimokėt savo duoklę ir aptart savo reikalus. Sek. J. Vitkunas.

LSS. 81-mos kuopos viešas susirinkimas atsibus nedėlio, 15 Oktobrio, 2 val. po pietu, Columbus svetainėje, North Cam. Elksgrove Ave., Chicago, kur bus apkalbama daug svarbių dalykų ir dažnuos 81 kuopos choras. Visus užkviečiame. Ižanga Komitetas.

LSS. 22-ros kuopos susirinkimas atsibus 15 spalio, 2 val. po pietu, Garilavičiaus svetainėje. Malonėkite visi susirinkti. Po susirinkimo toj pačioj svetainėj bus balius ir prakalbos, kur nariai turės užimti vietas, kaip darbininkai. Sek. A. Rypkevičia.

LSS. 21-mos kuopos mënésiniai susirinkimai atsibus kiekvieno mënésio pirmą nedėldienį po 15-tai, 2 val. po pietu, Joe Guoldoni sveitanėj. Nepamirškite, draugai. Org. K. Rumžis.

LAIMINGOS DIENOS.

Tik tas yra geriausias daktaras kuris pagelbė ligoję.

Žmonėms ką pirmiau gyvenimas buvo pilnas kartumo ir kankinė, dėlei ligos varginimo, kaip aršiausio neprietaisyti žmogaus; vienok kaip Philadelphia MEDIKAL KLINIKOS, daktaras padavė tikrą prietelišką ranką ir geru liekarsty pagelbą, tad tuojuo apturėjo savo gerą sveikatą ir vėl pastojo išgydytiems LAIMINGOS DIENOS.

KAD PHILA MED. KLINIKA, išgydo greit, gerai, teisingai, ligos neatnaujina ir daugiaus išgydo kaip kitų daktarai; tad nepasigyrimai kaip kitų patys save auginti, o negali darodyt, kad ką nors išgydė; bet PHILA M. KLINIKĀ žmonės giria. Iš daugybės padėkavonių pačių išgydyti. **Ką rašo:**

Sirdingai dėkaivuo jų tegul Jums Dievas atnagradija, kad Jūs kiekvienę sergenti taip išgydytumet kaip manie.

Mano liga, kuri pirmiausia kankino, tad jau ylisi skaudžiamai prapulė; ar tai lytus ar pagada darab visadu jaunuosi sveiknas ir nieko neskauda. Gerai valgau, taip, kad kiti pavdyti man, tokios geros sveikatos. Vardas Philadelphia Med. Kliniko tegul pagarsėja po visą Ameriką.

Su gudone W. Zbronskis, 140 Byder St. Muskegon, Mich.

Asz Julijonas Adomaitis, duodu žinoti, kad esu sveikas ir padėkavuo už geras liekarstas ir, kad taip greit manu išgydė. Dabar ištaru širdingai aciu ir nerelakaluju daugiau gydytis.

Mr. Julius Adams, 1237 Buttonwood Str., Philadelphia, Pa.

GUODUTINI TAMISTOS: Paraušau aš dėkavau PHILA M. KLINIKAI už sugrąžinimą mar sveikatos. Kaip tik pabaigiau gert liekarstas ir išgyjau. Dabar jaunuosis sveikas ant visko. Dėkaivuo už rodą i geras liekarstas, kad taip greit manu išgydė. Todėl atvirai dėkaivuo, kad serganti žinotu kur reik kreiptis, kad apturėt gerą sveikatą. Toki daktarai visada yra verti pagyrinėti ir gnudonėti,

Su tirkia gudone, Barnasius Grudinskas, Port Henry, N.Y.

THE PHILADELPHIA MEDICAL CLINIC, paties gubernatorianus legalizuota. Kaip daugelį, teip ir tave galiai išgydy nuo: skaudėjimo sanariuos, gėlimą kanluose, pečinose, šonuose, kojose, rankose ir kitur. Nuslipūjimą, seklos nubigimą nuo saužagystės, nervų ir kraujų ligas, inkstu, kepenų, ir vidurių ligas; kosulio, sirdies, galvos skaudėjimo, blegus sapnus ir visokias užsikrečiamas piktas ligas, teip ir moterių visokias ligas ir kurios tik užpuola ant žmogaus nelaimės ir varginimo. Pribuk asabiskai, jei toll yveni, aprašyk ligą lietuviškal, apturėsi tai tikrą prietelišką rodą, nes šitas geras KLINIKAS, labai pasekmingai išgydo šviežias ir seniai užpuolusias ligas.

Visada rašyk ar atelik, ne kitur bet ant šito tikro Kliniko adreso:

The Philadelphia Medical Clinic
1117 Walnut St. Philadelphia, Pa.
Valandos: nuo 10 iki 4 po pietu.
Nedėlio nuo 10 iki 3 po pietu.
Utarninke ir pėtnyčio nuo 6 iki 8 vakare

GALAS PIKTLEGE !!

Ikšiol, kurle turėdavo piktligę (slifili), tai per metų-metus terilo davosi visokiais vaistais be naudos, ir vietoje išgijimo, tik dar labiau nelaimingai ta balsloj liga apipnavodavo.

Dabar nesenai, likosi išrastos liekarstos „600“ per Prof. Dr. EHRLICH, Vokietijoje Gerland pasaulės daktarai, kurie išbandė tas liekarstas, užtkrinia, kad jos taip geras, jog iš 100 tik vienam galėtų nepagelbti. Jos išgydo labai greit, ir jau neatsinaujina ta balsloj liga.

Tas liekarstas tik iš Vokietijos galima parsigabenti. Jas nereik gerti, bet tik susipažinti specjalistas daktaras, galiausiai po oda tiesiog į kraują.

Kuris nelaimingų yra patekę į tos balsos ligos narsus, tegul kreiplaikai i PHILADELPHIA MEDICAL CLINIC, po numeriu 1117 Walnut st., Philadelphia, Pa., kame specjalistai daktarai suteiks pagelbę ietdiant į kraują „600“ liekarstas.

«KOVOS» Agentai.

J.BUKANTIS,
77a Endleot st., Boston, Mass.

J.STASIULEVIČIUS,
103 N. Wyoming st., Hazleton, Pa.

A.KUBILIUS,
3423 T st. So. Omaha, Neb.

M.ŠLIAKYS,
Box 581, Forest City, Pa.

A.ŽILINSKAS,
Box 923, Wallingford, Conn.

J.P.ČEPULIS,
1070 Wyoming av., Pittston, Pa.

J. MATJOŠAITIS
120-124 Grand St., Brooklyn, N.Y.

MATT SENKUS
46 Knox St., Lewiston, Me.

.PETRIKIS
1514 Ross Ave., Scranton, Pa

A. A. REKLAITIS
234 Wayne St., Jersey City, N.J.

SIMON KARALIUS
842 Lenox St., Norwood, Mass.

P. A. JETULEVIČIUS
Mass. Gen. Hospital
O.P.D. Boston, Mass.

F. STASIUKELIS
Box 1588, Fitchburg, Mass.

J.A. TILINDIS
1115 Exchange av. E.St. Louis, Ill.

A. KALASKY
Box 1206, Renton, Wash.

A. KAZEKEVIČIUS
PO. BOX 60, Edwords Ind.

M.K. ŽVINGILAS
R.F.D. Simsbur Conn

P. GLAVECKAS
635 W. Lombard St., Baltimore,

**Rusiškai-Amerikoniška
LINIJA**

Vienatine be persedimo tarp Amerikos ir Liepojaus (Rusija).

8½ d. i Rotterdamą	11½ d. i Liepoją
III Kless \$29.00	III kl. \$30.00
II Kless 45.00	II kless 47.00
I Kless 52.00	I kless 62.00

Reikalaujant emulkesnių žinių kreipkitės pas mūsų agentus arba pas Generališkajį agentą.

A. E. Johnson & Co.
Gen. Pass. Agent
27 Broadway New York.

Knygėlė ūkėsystės popieroms

Arba kaip tapti Suv. Valst. piliečiu. Pats vardas jau atsako už ją, todėl daug nereikia aiškinti. Prekė tik 25c. Reikalaujantiems daugiau, nuleidžiama nuošimtis. Atsišaukite į «Kovos» Administraciją.

PARDUODU LAIVAKORTES

Ir sieniniai pinigai. Atlieku visokius spaustus darbus. Užrašau lietuviškus laikraščius. Turiu agentūrą apsangos nuo ugnies. Prijimi pinigus taupantimui.

P.M.KAITIS

narys 81. lpp. LSS. ir 15-os vardo Soc. Partijos
1607 N. Ashland ave., Chicago, Ill.

Naujiena! Draugai, aš parduodu lietuviškas Biblijas, visas šventas raštus. Prekė tiktai \$2.50 su prisiuntimu. Rašyk šliandien šiuo adresu:

Mr. V. Patalavičius,
1510 Winter st. Philadelphia, Pa.
Agentas Lietuviškų Biblijų Draugystės.

:: Mokykis būt barberiu ::

Galima išmokti per 4 ar 6 nedelias. Kaštuoja tik \$30. Mės duodame nocynas. Tas amatas geras visam svetė. Būsi savo bosu. Apie daugiau rašyk arba atelk.

Nosokofs' Barber School
1405 Penn Ave., Pittsburgh, Pa. Dept. K

Keystone Phone Main 14-28.
Bell Phone Lombard 2506 A.

Dr. Philip ROVNO
423 Pine st. PHILAD., PA.

Priėmimo valandas:
Nuo 10 rytų iki 3 P.M. Nuo 6 iki 8 val.
Galima susikalbėti rusiškai ir lenkiškai.

**DR. RICHTER'IO
Pain-Expelleris**

prasalės pavojingus susirginimus
jeigu vartosi su laiku pagal nu-
rodymu, ant dėžutės; 25c. ir 50c.
uz bonką. Zinėk ant Inkaro
ir vardo ant dėžutės.

F. AD. RICHTER & CO., 216 Pearl St., New York.
Richter'io Conco Pillies Yra geros duos
vidurių suklestėjime.

Jis tik išsenino šalti ir paskui
turejo gulėti per savaites

JAUNI VYRAI SENI VYRAI VIDURAMŽINI VYRAI

Vyrai kurie žada apsivesti — vyrai ligoti — vyrai kurie budame neprotigi dasileida pervařumą — vyrai nusilpnei, nerviški, sunaikinti ir kurie sulaukie amžio, katram nėgale pylmai nauduoti priimnuma gamtos, — **vysi tie vyrai tur pareikalauti viena iš tuo knygu.**

Ta knyga pasakis keip vyrai sunaikin sava sveikata, keip jie igauna ligas ir kodiel jie netur apsivesti budame tame padeime. Ta knyga teip-gi pasakė suprantamoje kalboje keip vyrai kurie tur **Užnuodijima krauso, arba syfilli, Triperi, arba gonorrhoea, Nusilpneima, Abellina** pragaišti šepku, **Pragaišti gyvybes skyrimo, Naktinini ni beglimus, Rheumatizma, Organiskas ligas, Pylva, Kepenu, Puslės ir Inkštu ligas,** gali but galutinai išgydyti sava nuomusę, privatnai ir slapta, su mažais kaštais.

Tukstančių vyru atgava sava tobulą sveikatą, spėkas iš stiprumą per pagelbą tuos knygos. Ji ir kraituvė žinios ir talpina šiam tykrus slaptibes, kurios vyras turi žinotis. Netrotikiest sava pinigų mokiedami už prastus, bevertės, vaistus iki kolaik neperskaitinti šią knygą. Ji pasakis kodiel jus kenteti ir keip galet galutinai išgydyti. Atnink, jog ta knyga yra duodama VYSAI DYKAL. Mės užmokam ir pačia. Išrašik aiskie sava varda, pavarde ir adresą ant šio kupono ir išsiusk ji mums šendena.

Kuponas dykai gautos knygos.

Siusk ji šendena.

DR. JOS. LISTER & CO.
L. 303, 22 FIFTH AVE., CHICAGO.

Godotini: Aš esu užinteresuotas jusu pasiuliminui dykai slunostos knygos ir norėčiau, jog jus išsiustumet man vieną iš tuo knygu.

Vardas ir pavardė.....

Adresas.....

Stejtas.....

Šiuomis pranešame, jog jau išėjo iš spaudos LSS. Išleidimas No. 12-as

SOCIJALDEMOKRATŲ MOKSLO PAMATAI

Parašė K.Kautsky. Iš vokiečių kalbos vertė P.Kovas. Pusl. 55, prekė 20c

Si knygelė turėt rastis kiekvienoje darbininko žmogaus gržtelei, ir kiekvienas interesuojantis socijalizmo klausimui, privalo būtinai minėtą knygelę nusipirkti ir perskaityti, nes tik tokius rašus skaitydamas darbininkas žmogus, gali gaut supratimą apie socijalizmo mokelį ir pažinti dabartinę netikusia išnaudojimo tvarką.

Reikalaujanti minėtos knygelės prisiūskit «Kovos» Adm. 20c, o tuoju apturėsite. Agentam nuleidžiama nuošimčiai.

Revoliucijos Gimimo Momentas.

NAUJAS GRAŽUS PAVEIKSLAS Šis paveikslas perstatė Revoliucijos giminė valdžią. Paveikalo didumas 14X16 colių, prekė su prisiuntimu 20c., daugiaus imantiemis ant karto, nuleidžiamas 50 procentų. Jis parduodam todėl taip pigiai, kad norime praplati tarpe darbininkų klesos revoliucijoniskas mintis.

* Norintieji turėt elli paveikslą kreipkitės į «Kovos» Administraciją.

Kiekvienam Sajungos draugui reikalingi.

Gražus prie lalkrodelio socialistiškas reteželis su globu, broliškai sveikinandios dví rankos arba su švyturliu ir socialistišku parašu. Preke už vieną 25c.

Socialistiski ženklieliai visokiu gutunku: paprasti — preke 5c, pauksuoti — 25c daugiaus imantiemis nuleidžiamas nuošimtis. Reikalaujdam sluskit pinigus krasos ženkliellais arba Money Orderiu.

“Kovos” Administracija.

Published by
LITHUANIAN
DEPARTAMENT
[Incorporate
1815 E. Moy
PHILA

Nr. 42.

Stasiulevičiu
Purvis
Jakštys
Valiulis

Barabotius
APŽVALG
AMERIKA
UŽSIENIS
KORESPON
BELETROS

Stasiulevičiu
SAJUNGOS

Kie
Gražus prie 1
dví rankos ar
Socijalist
daugiaus ima
as ženkliellai

Dra
Skai
ir pla
“KC

Ta
Tos ko
kortas.

Pa
ryti!
Dr
Prenum

“